

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 9. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — 15/28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1914.

ΔΙΑΚΟΣ

24 Ἀπριλίου 1821

Τρία πουλάκια κάθονταν ψηλά στη Χαλκουμάτα,
τῶνα τηράει τὴ Λιβαδιά καὶ τᾶλλο τὸ Ζιτοῦνι,
τὸ τρίτο τὸ καλύτερο μοιρολογαίει καὶ λέει
«Πολλὴ μανθίλα πλάκωσε, μαύρη σὰν καλιακούδα.
Μὴν ὁ Καλύβας ἔρχεται, μὴν ὁ Λεβεντογιάννης;
— Νοῦδ' ὁ Καλύβας ἔρχεται, νοῦδ' ὁ Λεβεντογιάννης,
Ὅμερ Βηρόνης πλάκωσε μὲ δεκοχτῶ χιλιάδες».

Ὁ Διάκος σὰν τάχρσικησε, πολὺ τοῦ κακοφάνη
Ψιλή φωνὴν εἰσήκωσε, τὸν πρῶτο του φωνάζει
«Τὸν ταῖφά μου σὺναξε, μάσε τὰ παλληκάρια,
δώς τους μαπαρούτη περισσὴ καὶ βόλια μὲ τίς
[χοῦφτες,

γρήγορα καὶ νὰ πιάσουμε κάτω στὴν Ἀλαμάνα,
ποῦναι ταμπούρια δυνατὰ κιόμορφα μετερίζια».

Παίρνουνε τ' ἀλαφρὰ σπαθιά καὶ τὰ βαριά ντουφέκια,
στὴν Ἀλαμάνα φτάνουνε καὶ πιάνουν τὰ ταμπούρια.
«Καρδιά, παιδιά μου, φώναξε, παιδιά, μὴ φοβηθῆτε,
σταθεῖτε ἀντρεία σὰν Ἕλληνες, καὶ σὰ Γραικοὶ
[σταθεῖτε».

Ψιλή βροχούλαν ἔπιασε κ' ἓνα κομμάτι ἀντάρα,
τρία γιορρούσιαν ἔκαμαν τὰ τρία ἀράδα ἀράδα,
Ἔμεινε ὁ Διάκος στὴ φωτιά μὲ δεκοχτῶ λεβέντες.
Τρεῖς ὄρες ἐπολέμαε μὲ δεκοχτῶ χιλιάδες.

Βουλῶσαν τὰ κουμπούρια του κ' ἀνάφαν τὰ τουφέκια,
κί' ὁ Διάκος ἐξεπάθωσε καὶ στὴ φωτιά χουμάει,
ἔηγα ταμπούρια χάλασε κ' ἔφτα μπουλονκιμασίδες.

Καὶ τὸ σπαθί του κόπηκε ἀνάμμου ἀπ' τὴ χούφτα
καὶ ζωντανὸ τὸν ἔπιασαν καὶ στὸν πασὰ τὸν πᾶνε,
χίλιοι τὸν πᾶν ἀπὸ μπροστὰ καὶ χίλιοι ἀπὸ κατόπι.

Κί' ὁ Ὅμερ Βηρόνης μυστικὰ στὸ δρόμο τὸν ἐρώτα,
«Γίνεσαι Τοῦρκος, Διάκο μου, τὴν πίστη σου
[ν' ἀλλάξεις,
νὰ προσκυνήσεις στὸ τζαμί, τὴν ἐκκλησιὰ ν' ἀφήσεις;»
Κ' ἐκεῖνος τ' ἀποκρίθηκε καὶ στρίφτει τὸ μουστάκι.
«Πάτε καὶ σεῖς κ' ἡ πίστη σας, μουρτάτες, νὰ χαθῆτε!
Ἐγὼ Γραικὸς γεννήθηκα, Γραικὸς θὲ ν' ἀποθάνω.
Ἄ θέλετε χίλια φλωριά καὶ χίλιους μαχμουτιέδες,
μόνον ἔφτα μερῶν ζωὴ θέλω νὰ μοῦ χαρίσετε,
δοο νὰ φτάσει ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ Θανάσης Βάγιας.»

Σὰν τ' ἄκουσε ὁ Χαλίλ μπέης, ἀφρίζει καὶ φωνάζει.
«Χίλια πουγγιά σᾶς δίνω γὼ κί' ἀκόμα πεντακόσια,
τὸ Διάκο νὰ χαλάσετε, τὸ φοβερὸ τὸν κλέφτη,
γιατὶ θὰ σβύσει τὴν Τουρκιά κί' ὄλο μας τὸ ντοβλέτι».

Τὸ Διάκο τότε παίρνουνε καὶ στὸ σουβλί τὸν βάζουν,
ὀλόγτο τὸν ἐστήσανε κί' αὐτὸς χαμογελοῦσε.
τὴν πίστη τους τοὺς ὕβριζε, τοὺς ἔλεγε μουρτάτες.
«Σκυλιὰ, κί' ἄ μὲ σουβλίσετε, ἓνας Γραικὸς ἐχάθη.
Ἄς εἶν' ὁ Ὀδυσσεὺς καλὰ κί' ὁ καπετὰν Νικήτας
ποῦ θὰ σᾶς σβήσουν τὴν Τουρκιά κί' ὄλο σας τὸ
[ντοβλέτι».

(Παρομένο ἀπὸ τοῦ Ν. Γ. Πολί-
του. Ἐκλογαὶ ἀπὸ τὰ τραγῳδία
τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ Ἀθήνα 1914
σελ. 16).

Ο ΟΒΟΛΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ

Ἐνα βράδυ ὁ Μῆτσος στέκουνταν συλλογισμένος στὸ παράθυρο, κυτᾶζοντας τ' ἀδέλφια του ποῦ ἔπαιζαν στὸ περιβόλι.

— «Γιατί δὲν πᾶς κ' ἐσὺ ἔξω νὰ παίξεις;» ρώτησε ὁ πατέρας του.

— «Δὲν ἔχω διάθεση πατέρα,» ἀποκρίθηκε μὲ ἀκεφιά ὁ Μῆτσος.

— «Γιατί; τί ἔχεις; ἄρρωστος εἶσαι;»

— «Ὁχι, πατέρα· μὰ ἔχω μίαν ἀπορία ποῦ δὲν μπορῶ νὰ τὴν λύσω.»

— «Ἐλα νὰ μοῦ τὴν πεῖς λοιπὸν,» εἶπε χαμογελώντας ὁ πατέρας, «ἴσως μαζί καταφέρομε καὶ βροῦμε τὴ λύση.»

— «Θὰ ἤθελα νὰ ξέρω γιατί μ' ἐχθρεύεται ὁ Ἄνδρέας,» εἶπε ὁ Μῆτσος.

— «Σ' ἐχθρεύεται; Πῶς σοῦ φάνηκε αὐτό;»

— «Τὸ παρατήρησα συχνὰ, καὶ ὅμως κακὸ δὲν τοῦ ἔκανα ποτέ· ὁπότεν στὸ σχολεῖο γίνει γενικὸ τὸ παιχνίδι καὶ εἶμαι κ' ἐγὼ μέσα, αὐτὸς δὲ θέλει νὰ παίξει, ἐνῶ ἂν δὲν εἶμαι, παίζει.»

— «Ἐσὺ τοῦ ζήτησες ποτὲ νὰ παίξει μαζί σου;»

— «Ὁχι· μὰ δὲν τοῦ ζητῶ ποτὲ τίποτα γιατί εἶναι πολὺ φανταγμένος καὶ ἄλλη ὀμιλία δὲν ἔχει ἀπὸ τ' ἀμάξια τοῦ πατέρα του, τὸ χρυσὸ του ὥρολόγι, τίς μεταξωτές του γραβάτες, τὰ χρήματά τους, τὰ λουσα τους. Ὡστε βαρνοῦμαι νὰ παίξω μαζί του.»

— «Λοιπὸν;» εἶπε γελώντας ὁ πατέρας, «λέγε παρακάτω.»

— «Σήμερα λοιπὸν ἔφερε στὸ σχολεῖο ἓνα πανέρι γεμάτο ὠραῖα ροδάκινα· μὲ τὸ συνειθισμένο του ξιππασμένο ὕφος μᾶς εἶπε πῶς τὰ εἶχε φέρει μὲ ἔξοδα πολλὰ ὁ πατέρας του ἀπὸ τὸ Παρίσι. Τὸν ρώτησα πῶς ἦταν δυνατὸ ἀφοῦ στὴν Ἑλλάδα ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγή φρέσκων ὀπωρικῶν· μὲ ἄσχημο τρόπο μοῦ εἶπε νὰ σωπάσω, πῶς δὲν ἦταν δουλειά μου, καὶ μοίρασε τὰ ροδάκινα σὲ κείνους ποὺ ἤθελε τὰ περισσότερα τὰ ἔδωσε τοῦ Ἡλία καὶ τοῦ Δημήτρη· ὕστερα πέρασε μπροστά μου καὶ μὲ εἰρωνικὸ ὕφος μοῦ εἶπε, — Σὰ θέλεις ἐσὺ τὰ μυρίζεις καὶ μοῦ λές πῶς σοῦ φαίνονται—Θύμωσα καὶ τοῦ εἶπα πῶς δὲν ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τὰ ροδάκινά του καὶ πῶς τὰ δικά του πλούτη δὲ μὲ θαμπώνουν καθόλου.»

Ὁ πατέρας γέλασε.

— «Δὲ μοῦ λές,» ρώτησε, «ὁ Ἡλίας καὶ ὁ Δημήτρης παίζουν πολὺ μὲ τὸν Ἄνδρέα;»

— «Βέβαια, πάντα! Καὶ στὴν ἑορτὴ του, στὸ χορὸ ποὺ ἔδωσε ὁ πατέρας του, ὁ Ἄν-

δρέας δὲν κάλεσε ἀπὸ τὴν τάξη μας παρὰ αὐτοὺς τοὺς δυό· καὶ ὅμως εἶναι τὰ δυὸ πιὸ ἀντιπαθητικὰ παιδιὰ τῆς τάξης, ἄλλο δὲν κάνουν παρὰ νὰ θυμιάζουν τὸν Ἄνδρέα, νὰ τὸν κολακεύουν καὶ νὰ τὸν προσκυνοῦν, καὶ ὕστερα ἀπὸ πίσω του νὰ τὸν κοροϊδεύουν γιὰ τίς ξιππασιές του· ὅλοι οἱ ἄλλοι τοὺς περιφρονοῦμε γιὰ τὴ μικρότητά τους.»

— «Ἐσὺ δὲν ἔτυχε ποτὲ νὰ πεῖς τίποτα κολακευτικὸ τοῦ Ἄνδρέα γιὰ τὰ πλούτη του;» ρώτησε ὁ πατέρας.

— «Ὁχι.. Δὲν καταδέχομαι νὰ προσκυνῶ ἄνθρωπο ποὺ δὲν ἐκτιμῶ,» ἀποκρίθηκε ὁ Μῆτσος μὲ ὀρθωμένο τὸ κεφάλι.

Ὁ πατέρας του ἔμεινε λίγην ὥρα σιωπηλὸς· ὕστερα τοῦ εἶπε·

— «Θὰ σοῦ πῶ μίαν ἱστορία Μῆτσος, ἴσως τότε καταλάβεις μόνος σου γιατί ὁ Ἄνδρέας δὲ σὲ συμπαθεῖ· ἄκουσες ποτὲ ποιὸς ἦταν ὁ Ἐπίκτητος;»

— «Ὁ Ἐπίκτητος ἦταν Ἕλληνας φιλόσοφος, νομίζω.»

— «Ναί, ἦταν Ἕλληνας στωϊκὸς φιλόσοφος καὶ ζοῦσε στὸν πρῶτο αἰῶνα μετὰ Χριστόν. Ἐμαθες τίποτα γι' αὐτόν;»

— «Ἦταν δούλος στὴ Ρώμη καὶ ἦταν κουτσός.»

— «Ναί· ξέρεις πῶς κουτσάθηκε; μιά μέρα ὁ ἀφέντης του τὸν βασάνιζε, καὶ τοῦ ἔστρηφτε τὸ πόδι μ' ἓνα ἐργαλεῖο· ξέρεις πῶς οἱ στωϊκοὶ περιφρονοῦσαν τὸν πόνο· χωρὶς νὰ ταραχθῆ τοῦ εἶπε ὁ Ἐπίκτητος χαμογελώντας—Θὰ σπάσεις τὸ πόδι—καὶ σὺν ἔσπασε, ἐπρόσθεσε μὲ τὴν ἴδια ἀταραξία, — Σοῦ εἶπα πῶς θὰ τὸ σπάσεις, καὶ τώρα ἔκανες κακὸ τοῦ ἑαυτοῦ σου, γιατί ἔχεις δούλο κουτσό.»

— «Καὶ δὲν παραπονέθηκε; Δὲ φώναξε;»

— «Ὁχι· μὰ δὲν εἶναι γιὰ νὰ σοῦ τὰ πῶ αὐτὰ ποῦ σοῦ ἀνάφερα τὸν Ἐπίκτητο· σοῦ τὰ διηγῆθηκα μόνον γιὰ νὰ ξέρεις τί ἦταν αὐτὸς ὁ φιλόσοφος. Μαζὶ μὲ τὸν πόνο περιφρονοῦσε καὶ πολλὰ ἄλλα πράματα, ὁ φτωχὸς δούλος, προπάντων κάθε ἀδυναμία τοῦ χαρακτήρα. Κάποιος λοιπὸν παραπονούνταν μιά φορὰ μπροστά του, πῶς δὲν τὸν κάλεσαν σ' ἓνα μεγάλο γεῦμα· ὁ Ἐπίκτητος τὸν ρώτησε—Μήπως τὸ εἶχες πληρώσει;—Ὁχι, ἀποκρίθηκε ὁ ἄλλος, μὰ κάλεσε ἄλλους ποῦ κι' αὐτοὶ δὲν πληρώσαν.— Δὲν γίνεται, εἶπε ὁ Ἐπίκτητος, ὅλα πληρώνονται γιὰ νὰ τ' ἀποκτήσεις· ἄλλος πληρώνει μὲ χρήματα, ἄλλος μὲ κόπους καὶ ἄλλος μὲ μικροπρέπειες. Ἄν πᾶς στὴν ἀγορὰ καὶ θελήσεις ν' ἀγοράσεις ἓνα λάχανο, πρέπει νὰ δώσεις ἓναν ὄβολο γιὰ νὰ τὸ πάρεις· μὰ δὲ θέλεις νὰ δώσεις τὸν ὄβολό σου; τό-

τε μὴ ζουλεύεις τὸ γείτονα ποῦ πῆρε τὸ λάχανο, γιατί τὸ πλήρωσε αὐτὸς μὲ τὸν ὀβολό του· ἐσὺ δὲν ἔχεις τὸ λάχανο, μὰ κράτησες τὸν ὀβολό σου. Ἐννόησες Μῆτσο ;» ῥώτισε ὁ πατέρας του.

Μιά στιγμή συλλογίστηκε ὁ Μῆτσος κ' ἔξαφνα ἔλαμψε τὸ πρόσωπό του.

— «Ναί, πατέρα,» φώναξε μὲ χαρὰ, «δὲν ἔχω τὸ λάχανο, δηλαδή τὴ φιλία τοῦ Ἄνδρέα, μὰ κράτησα τὸν ὀβολό μου, δηλαδή τὴν ἀξιοπρέπειά μου. Δὲν εἶναι αὐτὸ ποῦ θέλεις νὰ πῆς :»

— «Ναί, Μῆτσο, αὐτὸ θέλω νὰ πῶ, καὶ νὰ τὸ θυμᾶσαι καὶ ἀργότερα στὴ ζωὴ δὲν μπορεῖς νὰ ἔχεις καὶ τὸ ψωμί ἀλάκερο καὶ τὸ σκύλο χορτάτο· ὅλα πληρώνονται στὸν κόσμο, καὶ πρέπει ὁ καθένας μας νὰ κρίνει τὶ ἀξίζει τὸ κάθε πράγμα καὶ ἂν ἔχομε ὄρεξη νὰ δώσουμε τὸ ἀντίτιμο. Ὁ καθένας μας ἂς διαλέξει μεταξὺ τοῦ ὀβολουῦ καὶ τοῦ λαχάνου, ἢ ἂν προτιμᾶς, ἂς κυτᾶξει ἂν θέλει νὰ θυσιάσῃ τὴν ἀξιοπρέπειά του γιὰ ν' ἀποκτήσῃ εὐχαριστήσεις καὶ διασκεδάσεις κοντὰ σὲ ἀνθρώπους ποῦ δὲν ἐκτιμᾶ. Ἄλλὰ δὲν πρέπει νὰ ζουλεύομε τὸ γείτονα ποῦ ἀγόρασε τὸ λάχανο ἢ ποῦ προσκάλεστηκε στὸ γεῦμα τοῦ πλούσιου ποῦ δὲν ἐκτιμοῦμε μεῖς· πλήρωσε τὸν ὀβολό του, αὐτὸς, δηλαδή θυσίασε τὴν ἀξιοπρέπειά του.»

— «Τὶ καλὰ ποῦ δὲν ἀγόρασα τὸ λάχανο!» φώναξε ὁ Μῆτσος. «Προτιμῶ τὸν ὀβολό μου. Κι' αὐτὸν τὸν κράτησα, πατέρα !»

Καὶ καταχαρούμενος ἔτρεξε στὸ περιβόλι μὲ τ' ἀδελφία του, καὶ ποτὲ δὲν ἔγινε τόσο ζωηρὸ παιγνίδι ὅπως ἐκεῖνο τὸ βράδυ

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

ΤΙ ΕΙΝΕ Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

*Προσφώνησις τοῦ Κον Ζ. Παπαντωνίου
Νομάρχου Μεσσηνίας*

Χάρις εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Νομάρχου Μεσσηνίας κ. Ζ. Παπαντωνίου ἐπετεύχθη ὁ καταρισμὸς τῆς α', δμάδος τῶν προσκόπων εἰς τὰς Καλάμας ἔκαμε δὲ ἤδη καὶ τὴν πρώτην ἐκπαιδευτικὴν ἐκδρομὴν τῆς. Ὁ Νομάρχης διὰ τῆς κατωτέρω προσφωνήσεως, ἐξήγησεν εἰς τὴν εἰκοσάδα τῶν μικρῶν παιδιῶν τὴν σημασίαν τοῦ προσκόπου.

Πρόσκοπος εἶνε ὁ νέος τῆς ἡλικίας σας, ὁ ὁποῖος προετοιμάζεται καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ σχολεῖον διὰ νὰ γείνη μέλος τῆς κοινωνίας, τῆς Πατρίδος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ πρόσκοπος συμπληρώνει τὸν μαθητὴν καὶ ὁ μαθητὴς τὸν πρόσκοπον. Ὁ πρόσκοπος μιθαίνει ἐκεῖνα ποῦ δὲν ἔχει τὸν καιρὸν,

οὔτε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τοῦ δώσῃ τὸ σχολεῖον. Δηλαδή τὴν πρακτικὴν τῆς ζωῆς. Ἡ ζωὴ εἶνε μία ἐπιστήμη. Καὶ μεγάλη ἐπιστήμη.

Μὴ νομίζετε πῶς ἅμα μάθη κανεὶς γράμματα, ἔμαθε νὰ ζῇ. Πρέπει νὰ σπουδάσῃ καὶ γι' αὐτό. Πολλοὶ ἀπὸ μᾶς ποῦ εἴμεθα ἄνδρες ἔχομε παρατηρήσει ὅτι, ἐνῶ περάσαμε ἀπὸ ὅλα τὰ σχολεῖα καὶ ἔχομε πείραν τῆς ζωῆς, μᾶς λείπουν ἐντούτοις πολλὰ πολλὰ πράγματα ποῦ δὲν προφθάσαμε νὰ μάθωμε.

Ὁ ἡλικιωμένος ἄνθρωπος ἀνακαλύπτει αἴφνης μὲ ἐκπληξιν ὅτι τοῦ λείπουν χίλια χρήσιμα πράγματα τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ἔχη μάθη ἀπὸ παιδί. Βρίσκεται στὸ γυαλὸ καὶ δὲν ξέρει ποῖος εἶνε ὁ ἐπικίνδυνος καιρὸς, πῶς ψαρεύουν, πῶς κολυμποῦν, πῶς σῶζουν τὸν πνιγόμενον. Βρίσκεται στὸ δάσος καὶ δὲν ξέρει καλὰ πῶς ἀνάβουν φωτιά, πῶς φτιάχνουν τροφήν, πῶς προσανατολίζονται, πῶς βγαίνουν ἀπὸ τὸ δάσος. Σὲ πυρκαγιὰς, σὲ δυστυχήματα τοῦ ἄλλου δὲν μπορεῖ νὰ φανῇ ἐγκαίρως χρήσιμος. Τέλος ἀκούει πολλὰ θαυμάσια τῆς φυσικῆς ἱστορίας, τῆς ζωῆς τῶν φυτῶν γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ του καὶ πολλὰς φορὰς ἐνῶ ἐγέρασε, βρίσκεται μαθητευόμενος. Αὐτὰ διότι στὴν ἐποχὴ μας δὲν ὑπῆρχον πρόσκοποι.

Ὁ Θεσμὸς τῶν Προσκόπων

Ὁ θεσμὸς αὐτὸς ἔγεινε τώρα καὶ σεῖς θὰ δοκιμάσετε τὰ ἀγαθὰ του. Θὰ ζῆτε κυρίως εἰς τὸ ὑπαιθρον, εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα καὶ θὰ γείνετε γεροὶ ἄνθρωποι. Ἡ πρώτη σας δουλειὰ εἶνε νὰ εἴσθε γεροί. Μάθετε πῶς ἡ ὑγεία εἶνε ἡ πρώτη ἀρετὴ. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ εἶνε πρὸ παντὸς δυνατὸς γιὰ νὰ μπορῇ νὰ εἶνε χρήσιμος καὶ στὸν ἑαυτὸ του καὶ εἰς τοὺς ἄλλους. Ζωὴ θὰ πῇ ὑγεία. Ὅλα τὰ ἄλλα ἔρχονται κατόπιν. Λοιπὸν ὅταν λέμε, ὅτι ἀπὸ τὸν πρόσκοπον περιμένομεν πολλὰ, ἐννοοῦμε ὅτι πρῶτα-πρῶτα θὰ εἶνε γερός γιὰ νὰ μπορῇ νὰ τὰ ἐκτελέσῃ. Νὰ ἔχη τὸ σῶμα γερὸ καὶ τὰ νεῦρα δυνατὰ, δηλαδή νὰ εἶνε ἰσορροπημένος ὥστε νὰ μπορῇ νὰ σκεφθῇ «αὐτὸ πρέπει νὰ κάμω» καὶ νὰ τὸ κάμῃ. Ὅταν εἶνε γερός, ἔχει ἤδη ἐκπληρώσει ἓνα ἀπὸ τοὺς σκοποὺς τῶν προσκόπων. Μπορεῖ ἀμέσως τότε νὰ κάμῃ τὸ σπουδαῖον ἐκεῖνο πρᾶγμα ποῦ λέγεται ἀντικρύζω τὸν κίνδυνον. Νὰ μία μεγάλη δουλειὰ. Κινδυνεύει ἓνας, κινδυνεύουν πολλοί. Γίνεται μία πυρκαϊὰ, ἢ πνίγεται ἓνας στὴ θάλασσα. Ὁ πρόσκοπος δὲν τὰ χάνει, ἀλλὰ σκέπτεται πῶς θὰ σώσῃ. Καὶ εἴτε ριχθῇ ὁ ἴδιος, εἴτε τρέξῃ ἀμέσως καὶ εἰδοποιήσῃ, ἔκαμε μὲ αὐτὸ ἓνα πρᾶγμα σοβαρὸ, ἀνδρικό, κοινωνικὸ καὶ γενναῖο. Ἐπάλεψε μὲ τὸν κίνδυνον καὶ ἔγεινε χρήσιμος στοὺς ἄλλους.

Τὸ ἄτομον μέλος τῆς κοινωνίας

Ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σας τοὺς ἄλλους. Μάθετε πῶς κανένας εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον δὲν εἶνε μόνος. Ὑπάρχουν πάντοτε οἱ ἄλλοι. Αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι κάνουν τὴν κοινωνίαν. Οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ συλλογίζονται αὐτὸν καὶ αὐτὸς τοὺς ἄλλους. Χρήσιμος ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος ποῦ χρησιμεῖει σ' τοὺς ἄλλους. Ὁ Πρόσκοπος πρέπει νὰ συλλογίζεται πῶς ζῆ στὴν κοινωνίαν, γιατί αὐτὸ ἐπιδιώκει ὁ θεσμὸς τῶν προσκόπων. Πρόσκοπος εἶνε τὸ παιδί ποῦ ἔγεινε πλέον μέλος τῆς κοινωνίας, ἄς μὴ ἔγινεν ἀκόμη πολίτης, ἐφαρμόζει δηλαδὴ τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς ἐπάνω εἰς τὰς ὁποίας στηρίζεται αὐτὴ ἡ κοινωνία. Γι' αὐτὸ καὶ διαφέρει ἀπὸ ἕνα παιδί ποῦ δὲν ἔμαθε αὐτὰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ὀνομάσω μὲ τὴν λέξιν Ἄπροσκοπον. Ἐνα μικρὸ παράδειγμα Ὁ Ἄπροσκοπος βασανίζει ἕνα σκυλί γιὰ νὰ διασκεδάσῃ. Ὁ Πρόσκοπος θὰ ντραπῆ νὰ τὸ κάμῃ ἐπειδὴ θὰ ξέρῃ ὅτι τὸ ζῶο εἶνε μία ὑπαρξίς, καὶ ἀντὶ νὰ τὸ βασανίσῃ, πρᾶγμα ποῦ δὲν στέκει στὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου, θὰ τὸ περιποιηθῆ καὶ θὰ τὸ σπουδάσῃ. Ὁ Ἄπροσκοπος πειράζει ἕνα τρολλὸ τοῦ δρόμου. Ὁ Πρόσκοπος θὰ τὸ θεωρήσῃ αἰσχρὸς του νὰ τὸ κάμῃ. Ὁ Πρόσκοπος δὲν θὰ χαλάσῃ τὸ κἀθίσμα τοῦ ἀντιβραχίονος (εἶδατε βέβαια πῶς δύο κἀθίσματα τοῦ ἀντιβραχίονος εἶνε χαλασμένα, πιθανῶς ἀπὸ παιδιὰ) διότι ὁ Πρόσκοπος θὰ ξέρῃ ὅτι τὸ κἀθίσμα ἐκεῖνο τὸ ἔβαλαν ἐκεῖ γιὰ νὰ καθήμεθα ὅλοι καὶ ὁ φτωχὸς καὶ ὁ πλούσιος, ὅτι ἐπομένως ὑπηρετεῖ ὅλην τὴν κοινωνίαν αὐτὸ τὸ κἀθίσμα, ὅτι εἶνε κοινὸν κτῆμα, περιουσία τοῦ συνόλου, καὶ ὅτι εἶνε ντροπὴ αὐτὴν τὴν κοινὴν εὐεργεσίαν νὰ τὴν καιαστρέψῃ ἀπλῶς γιὰ νὰ διασκεδάσῃ. Ὁ Ἄπροσκοπος θὰ γελάσῃ, τὴν στιγμή ποῦ δὲν πρέπει, θὰ εἰρωνευθῆ χωρὶς λόγον, θὰ μιλήσῃ ὅταν δὲν εἶνε ὥρα καὶ θὰ διακόψῃ τὸν μεγαλείτερόν του. Ὁ πρόσκοπος θὰ μιλήσῃ μόνον ὅταν δὲν μιλοῦν οἱ ἄλλοι καὶ ἀφοῦ σκεφθῆ τί θὰ πῆ. Δὲν θὰ εἰρωνεύεται εὐκόλα. Ἀποφεύγετε τὴν εὐκολὴν εἰρωνείαν γιὰ τὴν ὁποίαν εἶνε πολὺ πρόθυμα τὰ παιδιὰ. Ἡ φθηνὴ ἐξυπνάδα εἶνε βλακεία. Μὴ νομίσετε μὲ αὐτὸ πῶς δὲν πρέπει νὰ γελάτε, ἀπεναντίας ὁ πρόσκοπος πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε χαρωπὸς καὶ εὐθύμος, διότι τὰ γέλοια εἶνε ὑγεία. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ εἶνε ἡ εἰρωνεία του πρόστυχη, ἀκαιρὴ καὶ νὰ πειράζῃ τὸν ἄλλον.

Αὐτὰ ἐννοεῖ ὁ θεσμὸς ὅταν θέλῃ τὸν πρόσκοπον μὲ **χαρακτῆρα**.

Ὅταν ὁ πρόσκοπος βεβαιώσῃ καὶ τι εἰς τὴν τιμὴν του, ἐτελείωσεν. Αὐτὸ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ. Τὸ μέγαλον αὐτὸ δικαίωμα ἐδόθη μόνον εἰς τοὺς τελείους

ἄνδρας. Λοιπὸν τὸ ἀπέκτησαν καὶ οἱ Πρόσκοποι. Αὐτὸ εἶνε μεγάλη ὑπερηφάνεια γι' αὐτοὺς.

Καθήκοντα πρὸς τὸ Ἔθνος

Εἶνε περιττὸν νὰ σᾶς πῶ τίποτε γιὰ τὰ καθήκοντά σας πρὸς τὸ Ἔθνος. Γιὰ τὸ ἔθνος αὐτὸ ἔπεσαν νεκροὶ προχθὲς καὶ πληγώθησαν 30 χιλιάδες. Καὶ ἡ ὑπόθεσις γιὰ τὴν ὁποίαν χάνονται τόσο ἄνθρωποι δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶνε ἱερά. Γιὰ νὰ γείνετε Ἕλληνες ἀρκεῖ νὰ διαβάσετε μόνον τὴν ἱστορίαν τῶν δύο τελευταίων πολέμων.

Μάθετε τέλος, ὅτι ὀφείλετε εἰς τὸν ἀρχηγόν σας τυφλὴν ὑπακοήν, ἀλλὰ ὅτι ποτὲ δὲν θὰ σᾶς στενοχωρήσωμεν γιὰ νὰ ἐφαρμόσετε τὰς ἀρχὰς τῶν προσκόπων. Θὰ τὰς ἐφαρμόσετε μόνον σας διότι σεῖς οἱ ἴδιοι θὰ ἐννοεῖτε πῶς αὐτὸ πρέπει νὰ γείνη. Θὰ σᾶς ὀδηγῆ ἡ σκέψις σας καὶ ἡ συνείδησις σας.

Κηρύσσω τὴν ἴδρυσιν τῆς ομάδος τῶν προσκόπων τῶν Καλαμῶν.

Διαδώσατε τὴν ἰδέαν αὐτὴν καὶ ἐργασθῆτε.

ἩΡΩΙΣΜΟΣ ΒΕΛΓΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

Ἀμβέρση

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου Ἀλβέρτος παρεσημοφόρησε τὸν Βέλγον Πρόσκοπον Λέϊσεν (Leysen) διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἀνδρείαν καὶ ἰκανότητά του. Αὐτὸς ἀνεκάλυψε καὶ παρέδωκεν ἕνδεκα κατασκόπους· ἔδιδε πληροφορίας τῶν κινήσεων τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ, δυνάμει τῶν ὁποίων οἱ Βέλγοι ἐλάμβανον τὰ κατάλληλα μέτρα τῆς προστασίας τῶν τέλους δέκα φορὰς διέσχισεν τὰς Γερμανικὰς γραμμάς. Ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἀπεσπάρθη μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὸ χαρακωμένον στρατόπεδον τῆς Ἀμβέρσης ὁ Leysen ἠκολούθησε καὶ αὐτὸς καὶ ἐδύνη νὰ γίνῃ ἀποστολεὺς τῶν εἰδήσεων διὰ τὰς Βρυξέλλας εἰς ὅσα συνέβαινον εἰς Γαλλίαν καὶ Ρωσίαν.

Ἐν Καίρῳ (? Ἐκ τοῦ «Journal» τῶν Παρισίων)

Σ. ΞΕΝΟΣ

ΕΝΔΗ. 4 ΟΜΑΔΟΣ Κ.Α.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

- 1). Ποτὲ μὴ πράξῃς καὶ μὴ εἴπῃς τι, διὰ τὸ ὁποῖον ν' ἀναγκασθῆς κάποτε νὰ ἐντρέπῃσαι.
- 2). Μὴ ἐκτιμᾶς τὸ χρῆμα μῆτε ὀλιγώτερον μῆτε περισσώτερον ἀπὸ ὅτι ἀξίζει, εἶνε καλὸ; ὑπηρετῆς, ἀλλ' εἶνε κακὸ; κύριος.
- 3). Μὴ πράττῃς παρὰ μόνον ὅτι δύνασαι καὶ νὰ εἴπῃς παρησιᾶ, καὶ μὴ γράφῃς παρὰ μόνον ὅτι δύνασαι καὶ νὰ ὑπογράψῃς.
- 4). Μὴ προσπαθῆς ποτὲ νὰ φαίνῃσαι πλουσιώτερος ἀπὸ ὅτι εἶσαι, διότι θὰ σοῦ στοιχίξῃ πάντοτε πολλοὺς ἐξευτελισμοὺς καὶ πικρίας.
- 5). Ἡ ὑπομονὴ εἶνε τὸ στήριγμα τῆς ἀδυναμίας, ὅπως ἡ ἀντιπομονησία εἶνε ἡ καταστροφὴ τῆς ἰσχύος.

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΤΥΧΙΟΝ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ο Πρόσκοπος πρέπει :

- 1ον Να υπογράψη δήλωσιν ότι είνε ιδιοκτήτης ποδηλάτου έν καλή καταστάσει, τὸ ὁποῖον είνε έτοιμος νὰ μεταχειρισθῆ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Βασιλέως ἔάν καὶ δετεθήποτε κληθῆ πρὸς τοῦτο.
- 2ον Να χειρίζεται καλῶς τὸ ποδήλατόν του, καὶ νὰ είνε ικανὸς νὰ ἐπισκευάσῃ τὰ λάστιχα, ὡς καὶ τὰς ἄλλας ἑλαφρὰς βλάβας τὰς ὁποίας ἐνδεχόμενον νὰ πάθῃ.
- 3ον Ν' ἀναγινώσκῃ εὐχερῶς χάρτην τοῦ Ἐπιτελείου, νὰ μεταδίδῃ σαφῶς προφορικὰ ἀγγέλματα, καὶ νὰ συνδέτῃ γραπτῶς συντόμους ἀναφορὰς.
- 4ον Ὅταν παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχῃ ἰδικόν του ποδήλατον νὰ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ πτυχίον του.

Τὸ πτυχίον τοῦτο είνε μεγάλης σπουδαιότητος διὰ πολλοὺς λόγους. Κατὰ πρῶτον διότι ὁ πρόσκοπος ἀποκτῶν αὐτὸ ἐκπληρώνει μίαν ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἀνέλαβε, ἤτοι νὰ « είνε Ἐτοιμος » νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθῆκον του πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα του ὅταν κληθῆ πρὸς τοῦτο, καὶ ἐπιπλέον διότι ὁ Πρόσκοπος Ποδηλάτης δύναται νὰ είνε μεγάλης χρησιμότητος εἰς τὴν ὁμάδα του ἐκτελῶν χρέη ἀγγελιοφόρου κ.τ.λ.

Τώρα ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὰς ἀπαιτήσεις πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου αὐτοῦ,

Ο πρόσκοπος πρέπει νὰ είνε ιδιοκτήτης ποδηλάτου έν καλή καταστάσει.

Τὸ « έν καλή καταστάσει » σημαίνει ὅτι τὸ ποδήλατόν του πρέπει νὰ είνε πάντοτε ἔτοιμον πρὸς χρῆσιν. Τὰ λάστιχα πρέπει νὰ είνε εἰς σχετικῶς καλὴν κατάστασιν, πρέπει νὰ λειτουργῇ τελείως ἕνα φρένο τουλάχιστον, νὰ ἔχῃ καλὸ φανάρι καὶ κουδοῦνι, καὶ νὰ φέρῃ ἐπὶ τοῦ ποδηλάτου του ὄλα τ' ἀναγκαῖα κλειδιά ὡς καὶ τ' ἀπαιτούμενα ὑλικά διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν λαστίχων.

Ο πρόσκοπος ποδηλάτης πρέπει νὰ χειρίζεται καλῶς τὸ ποδήλατόν του.

Δηλαδή.

α'. Πρέπει νὰ δύναται νὰ βαδίξῃ μὲ ταχύτητα τουλάχιστον 10 χιλιομέτρων τὴν ὥρα ἐπὶ καλοῦ δρόμου, καὶ ν' ἀναβαίη τὸς συνήθεις ἀνηφόρους χωρὶς ν' ἀναγκάζεται νὰ καταβῆ ἀπὸ τὸ ποδήλατον.

β'. Ν' ἀναβαίη καὶ καταβαίη ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

γ'. Ν' ἀναβαίη καὶ καταβαίη πηδηκτᾶ.

δ'. Ν' ἀναβαίη καὶ ποδηλατῇ κρατῶν εἰς μὲν τὸ ἕνα χέρι τὸ τιμόνι, εἰς δὲ τὸ ἄλλο βάρος 5—10 δικάδιων ἀναλόγως τῆς σωματικῆς του διαπλάσεως.

ε'. Ν' ἀναβαίη ποδηλατῇ καὶ καταβαίη κρατῶν συγχρόνως ἄλλο ποδήλατον καὶ νὰ βαδίξῃ τοιοῦτοτρόπως 1—3 χιλιόμετρα.

στ'. Νὰ μεταφέρῃ καθήμενον εἰς τὸ τιμόνι, ἢ καὶ στεκόμενον εἰς τὸν ἀναβατήρα, συνάδελφόν του ἀνίκανον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του καὶ νὰ σύρῃ τὸ ποδήλατόν του μὲ τὸ ἀριστερὸ χέρι ἔνω μὲ τὸ δεξιὸ διευθύνῃ τὸ ἰδικόν του.

ζ'. Νὰ γνωρίζῃ τὰ παραγγέλματα διὰ τῆς συρίκτρας καθὼς καὶ τοὺς κανονισμένους ἐλιγμούς.

η'. Νὰ γνωρίζῃ νὰ συντηρῇ καὶ λαδῶνῃ τὸ ποδήλατόν του, νὰ ἐπισκευάξῃ τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἑξωτερικὰ του λάστιχα, ν' ἀλλάξῃ τὰς παλαιὰς βαλβίδας, ν' ἀντικαθιστᾷ τὰς χαλασμένας μπίλιες, κώνους καὶ φραγμένον ἄξωνα τοῦ ἐμπροσθινοῦ τροχοῦ, καὶ τέλος νὰ γνωρίζῃ νὰ λύῃ καὶ νὰ συναρμόσῃ τὸ ποδήλατόν του.

Ν' ἀναγινώσκῃ εὐχερῶς χάρτην τοῦ ἐπιτελείου.

Ἐάν ἐπιθυμῆς νὰ εὕρῃς τὸν δρόμον σου ἀπὸ έν σημείον εἰς ἄλλο, παρατήρησε τὴν κλίμακα τοῦ χάρτου, καὶ μέτρησε τὴν ἀπόστασιν μεταξὺ τῶν δύο σημείων. Παρατήρησε

τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία ἀπὸ τὰ ὁποῖα διέρχεται ὁ δρόμος σου, καὶ τὰς ἀποστάσεις μεταξὺ αὐτῶν, σημείωσε τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα στρέφει ὁ δρόμος, καὶ σπούδασε τὸν χάρτην σου ὅταν ἔχῃς καμμίαν ἀμφιβολίαν, ἰδίως ὅταν πρόκειται περὶ σταυροδρομίου,

Εἰς τοὺς χάρτας τοῦ Ἐπιτελείου οἱ δρόμοι σημειοῦνται κατὰ διαφοροὺς τρόπους διὰ νὰ διακρίνονται οἱ καλοὶ ἀπὸ τοὺς κακοὺς. ἦτοι:

Δρόμος 1ης τάξεως με σταδιοδείκτας	=====	συνήθως με κόκκινον χρώμα
» 2ας »	=====	
» 3ης »	=====	
» Πατημένος διὰ δίτροχα	-----	
» ἡμιονικός	=====	

Ὁ ποδηλάτης πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνει σαφῶς προφορικὸν ἄγγελμα.

Ἐὰν τὸ μνημονικόν του δὲν εἶνε καλόν, ὁ πρόσκοπος πρέπει νὰ τὸ ἐξασκήσῃ σιγὰ σιγὰ.

Καλὸς τρόπος ἐξασκήσεως εἶνε, νὰ εὕρῃ κάποιον τῆς ἐνωμοτίας του ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ δώσῃ ἓνα βραχὺ μήνυμα: νὰ μὴ τὸ γράψῃ, ἀλλὰ μετὰ μίαν ὥραν νὰ προσπαθήσῃ νὰ τὸ ἐπαναλάβῃ τοῦ συναδέλφου του με ἀκριβείαν. Νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐξασκούμενος οὕτω αὐξάνων βαθμηδὸν τὸ μᾶκρος τοῦ μηνύματος καὶ τὸν χρόνον μεταξὺ τῆς ὥρας ποῦ τὸ ἔλαβεν καὶ τῆς ὥρας ποῦ θὰ τὸ ἐπαναλάβῃ μέχρις οὗ κατορθώσῃ νὰ μεταδίδῃ ἀκριβῶς ἓνα μακρὸν μήνυμα μετὰ παρέλευσιν 24 ὡρῶν.

Ὅταν δοθῇ ἄγγελμα προφορικόν εἰς ποδηλάτην με τὴν ἐντολὴν νὰ τὸ μεταδώσῃ, αὐτὸς πρὶν ἐκκινήσῃ πρέπει νὰ τὸ ἐπαναλάβῃ, καὶ νὰ εἶνε ἐντελῶς βέβαιος ὅτι ἐννοεῖ κάθε λέξιν του.

Ἐὰν τοῦ δοθῇ γραπτὸν ἄγγελμα, θὰ τὸ διαβάσῃ με μεγάλην προσοχὴν καὶ θὰ φροντίσῃ νὰ τὸ ἐννοήσῃ καλῶς. Μετὰ πρέπει νὰ τὸ μάθῃ ἀπ' ἑξῶ, ἐν περιπτώσει καὶ ἀναγκασθῇ νὰ τὸ καταστρέψῃ καθ' ὁδὸν διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς τὰ χεῖρα τοῦ ἐχθροῦ. Νὰ μὴ ἀλλάξῃ ποτὲ φράσιν τοῦ ἀγγέλματος. Ἐὰν νομίσῃ ὅτι περιέχει κάποιο λάθος ἢ ὅτι τὸ ἄγγελμα θὰ ἦτο καθαρώτερον με τὴν προσθήκην ὀλίγων λέξεων, νὰ ὑποδείξῃ τοῦτο εἰς τὸν ἀποστολέα, καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃ νὰ τὸ ἀλλάξῃ ἐὰν τὸ ἐγκρίνη.

Πρὶν ἐκκινήσῃ ὁ πρόσκοπος πρέπει νὰ κάμῃ τὰς ἐξῆς ἐρωτήσεις:

Ποία εἶνε ἡ κατεύθυνσις τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐὰν πρέπει νὰ φέρῃ ἀπάντησιν, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ποῦ.

Τι πρέπει νὰ κάμῃ ἐν περιπτώσει καὶ τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον διευθύνεται τὸ μήνυμα, δὲν εὐρεθῇ εἰς τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον στέλλεται.

Ποῦ πρέπει ν' ἀναφερθῇ ἀφοῦ παραδῶσῃ τὸ μήνυμα.

Ὅταν δὲ παραδῶσῃ τὸ μήνυμα πρέπει νὰ ζητήσῃ ἀπόδειξιν παραλαβῆς ἀπὸ τὸν παραλήπτην.

Ὁ πρόσκοπος ποδηλάτης πρέπει νὰ εἶνε ἐξησηκήμενος εἰς τὸ νὰ συντάσῃ γραπτὰς ἀναφορὰς.

Κάθε ἀναφορὰ πρέπει νὰ εἶνε ἀριθμημένη, ὥστε ἐὰν τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον διευθύνονται αἱ ἀναφοραὶ λάβῃ τὰς ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 3, θὰ ἐννοήσῃ ἀμέσως ὅτι ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 παρέπεσε.

Τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς ἀριθμήσεως εἶνε μεγάλη εὐκολία ἐὰν σταθεῖ ἀνάγκη νὰ παραπεμφθῶμεν εἰς τὰς προηγουμένας ἀναφορὰς.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναφορᾶς πρέπει ἐπίσης νὰ δεικνύῃ καθαρῶς τὴν ὥραν, ἡμερομηνίαν καὶ τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον συνετάχθη, τὸ ὄνομα τοῦ συντάξαντος τὴν ἀναφορὰν προσκόπου καθὼς καὶ τὸ ὄνομα ἐκείνου πρὸς τὸν ὁποῖον διευθύνεται.

Παράδειγμα :

ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΡΙΘ. 1

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ

30 'Οκτ. 1914 ὥρα 2 μ.μ.

Ὁ Πρόσκοπος Α. Παπαδάκης τῆς Ἐνωμοτίας τοῦ Λύκου Ι. Α.

Πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς 1ης Ὁμάδος Ἀθηνῶν

Ἀρχηγεῖον 1ης Ὁμάδος

Εὐπειθῶς ἀναφέρω ὅτι.....

Αἱ ἀναφοραὶ πρέπει νὰ εἶνε ὅσον τὸ δυνατόν σύντομοι καὶ λακωνικαί, νὰ μὴ περιέχουν τίποτε τὸ περιττὸν, ταυτοχρόνως πρέπει νὰ εἶνε ὅσον γίνεται καθαραὶ καὶ εὐκατάληπτοι ὥστε νὰ δύναται νὰ τὰς ἐννοήσῃ οἰοσδήποτε.

Νὰ γράφωνται καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα καὶ κάθε κύριον ὄνομα νὰ γράφεται μὲ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Ὁ Πρόσκοπος νὰ κρατῇ πάντοτε ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς του.

Διάφοροι συστάσεις.

Νὰ κρατῆς πάντοτε εἰς τὴν τσέπην σου βίδες, παξιμάδια καὶ βαλβίδες.

Νὰ ἔχῃς πάντοτε τὸ ποδήλατόν σου καλὰ λαδωμένον μὴ λησμονῶν τοὺς πατητήρας (πεδάλια). Ὀλίγιστοι λαδῶνουν ἀρκετὰ τὸ ποδήλατόν των.

Πρὶν ἐκκινήσῃς δι' ὅπουδήποτε φρόντισε νὰ ἐξακριβώσῃς μὲ τὸ κλειδί σου ἕαν ὄλα τὰ παξιμάδια εἶνε σφιχτά.

Ἐξέτασε ἂν τὸ λαδοτήρι σου εἶνε γεμάτο καθὼς καὶ τὸ φανάρι σου.

Δοκίμασε ἂν λειτουργῇ καλὰ τὸ φρένο σου καὶ μὴ παραλείψεις νὰ πάρῃς μαζύ σου τὰ κλειδιά καὶ τ' ἀναγκαῖα δι' ἐνδεχομένας ἐπισκευάς.

Τέλος ἐνθυμοῦ ὅτι ὅταν παύσῃς ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχῃς ἰδικόν σου ποδήλατον, ὑποχρεοῦσαι νὰ ἐπιστρέψῃς τὸ πτυχίον σου εἰς τὸν Ἀρχηγόν σου.

Διὰ νὰ γνωρίζῃς καλῶς τὸ ποδήλατόν σου, πρέπει νὰ γνωρίζῃς τι εἶνε ἡ ἀνάπτυξις καὶ τι ὁ πολλαπλασιασμὸς τοῦ ποδηλάτου.

Πολλαπλασιασμὸς ὀνομάζεται τὸ διάστημα τὸ ὁποῖον διατρέχει τὸ ποδήλατον ἐπὶ τῇ βιάσει δοθείσης ἀναλογίας, ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ μεγέθους τοῦ μεγάλου πρὸς τὸν μικρὸν ὀδοντωτὸν τροχίσκον. Ἡ ἀναλογία μετράται κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δοντιῶν ἑκάστου τροχίσκου.

Διὰ νὰ ὑπολογίσῃς τὴν ἀνάπτυξιν ἑνὸς ποδηλάτου πολλαπλασίασε τὴν περιφέρειαν τοῦ ὀπισθίου τροχοῦ μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν δοντιῶν τοῦ μεγάλου τροχίσκου τῆς ἀλυσίδας καὶ διαίρεσε τὸ ἀποτέλεσμα διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δοντιῶν τοῦ μικροῦ τροχίσκου.

Παράδειγμα.— Περιφέρεια τοῦ ὀπισθίου τροχοῦ 2 μ., ἀριθμὸς δοντιῶν τοῦ μεγάλου τροχίσκου 20 τοῦ μικροῦ τροχίσκου 9. Ἡ ἀνάπτυξις θὰ εἶνε $2 \mu. \cdot 20 = 40 \mu.$ $40 : 9 = 4 \mu. 4$. Δηλαδή μὲ μίαν στροφὴν τῶν πατητήρων, τὸ ποδήλατον θὰ διατρέξῃ 5 μέτρα.

Διὰ νὰ ὑπολογίσῃς τὸν πολλαπλασιασμὸν ἑνὸς ποδηλάτου, πολλαπλασίασε τὴν διάμετρον τοῦ ὀπισθίου τροχοῦ μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν δοντιῶν τοῦ μικροῦ τροχίσκου.

Παράδειγμα.— Διάμετρος τοῦ ὀπισθίου τροχοῦ 0 μ. 80, ἀριθμὸς δοντιῶν τοῦ μεγάλου τροχίσκου 35, τοῦ μικροῦ τροχίσκου 10. Ὁ πολλαπλασιασμὸς θὰ εἶνε $0 \mu. 80 \cdot 35 = 28 \mu. 00$. Δηλαδή μὲ μίαν στροφὴν τῶν πατητήρων, τὸ ποδήλατον θὰ διατρέξῃ τὸ αὐτὸ διάστημα τὸ ὁποῖον θὰ διέτρεχε ἕαν εἶχε ἕνα μέγαν τροχὸν διαμέτρου 2 μ. 80, μὲ τοὺς πατητήρας προσαρμοσμένους ἐπ' αὐτοῦ ὅπως ἦσαν τὰ παλαιὰ ὑψηλὰ ποδήλατα.

Ἡ γνῶσις τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ποδηλάτου σου, σοῦ ἐπιτρέπει νὰ μετρήσῃς εὐκόλως ἢ ἕνα διάστημα τὸ ὁποῖον διέτρεξες ἢ τὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποίαν διέτρεξες μίαν ἀπόστασιν γνωστήν.

Ἡ γνῶσις τοῦ πολλαπλασιασμοῦ σοῦ δίδει τὴν ἰδέαν τοῦ κόπου τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ καταβάλλῃς ἀναλόγως τῆς ταχύτητος μὲ τὴν ὁποίαν βαδίζεις καὶ τῆς κλίσεως τοῦ ἐδάφους.

ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΕΠΙ ΠΡΟΧΕΙΡΩΝ ΦΟΡΕΙΩΝ ἢ ΦΟΡΕΙΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Κάθε ἄνθρωπος ποῦ ἔχει τραῦμα εἰς τὸ σῶμά του λέγεται τραυματίας.

Τὸ καθήκον τοῦ προσκόπου μόλις ἰδῆ τραυματίαν εἰς τὸν δρόμον, τὴν ἔξοχὴν ἢ ὀπουδήποτε ἄλλοῦ εἶναι νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειάν του, νὰ περιποιηθῆ τὸ τραῦμά του, νὰ σταματήσῃ τὴν αἱμορραγίαν ἐὰν ὑπάρχῃ, νὰ τὸν τοποθετήσῃ εἰς κατάλληλον θέσιν διὰ νὰ μὴ πονῆ καὶ νὰ τῷ παράσῃ ἐν γένει ὅλας τὰς βοήθειαι, τὰς ὁποίας γνωρίζομεν καὶ τῶν ὁποίων ὁ τραυματίας ἠθέλη τυχὸν ἔχει ἀνάγκην διὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν δυνάμεών του, λιποθυμίαν κτλ.

Πρέπει νὰ περιμένωμεν νὰ συνέλθῃ ὁ τραυματίας πρῶτον καὶ ὕστερον νὰ σκεφθῶμεν διὰ τὴν μεταφορὰν του.

Κατ' ἀρχὴν εἰς τὰ σοβαρὰ τραύματα τῆς κεφαλῆς, τοῦ θώρακος καὶ τῆς κοιλίας εἶναι καλλίτερον μετὰ τὴν ἐπίδωσιν τοῦ τραύματος νὰ ἀφίσωμεν τὸν τραυματίαν εἰς τὴν θέσιν του καὶ νὰ προσκαλέσωμεν ἐπὶ τόπου τὸν ἰατρὸν, ἐὰν τοῦτο εἶναι εὔκολον.

Ἄλλως οἱ πρόσκοποι ὀφείλουσι νὰ μεταχειρισθῶσι φορεῖον διὰ νὰ μεταφέρουν καὶ τοὺς ἄνω σοβαροὺς τραυματίας καθὼς καὶ πάντα ἐν γένει μὴ δυνάμενον νὰ περιπατήσῃ εἰς τὸ προχειρότερον φαρμακεῖον ἢ Νοσοκομεῖον ἢ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ἄρρωστοῦ ὅπου ὑποχρεοῦνται νὰ μένουσι μέχρις ὅτου ἔλθῃ ὁ ἰατρὸς διὰ νὰ κάμῃ ὅτι χρειάζεται.

Τὸ φορεῖον τοῦ στρατοῦ ἢ τῶν Νοσοκομείων ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ξύλα, εἶδος κοντῶν περίπου, κατὰ μῆκος βαλμένων, μακρύτερα τοῦ ἀναστήματος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοποθετημένα εἰς ἀπόστασιν 1)2 μέτρον τὸ ἐν ἀπὸ τὸ ἄλλο· χονδρὸ πανὶ συνδέει τὰ δύο ξύλα, τὰ ὁποία πρὸς τὰ κάτω ἀφίνουσι καὶ τέσσαρα κινητὰ ἢ μὴ πόδια, τὸ πανὶ μαζεύεται διὰ νὰ εἶναι πιὸ εὔκολον εἰς τὴν μεταφορὰν.

Ἐὰν οἱ πρόσκοποι ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των τοιοῦτον φορεῖον, τὸ πρῶτον εἶναι ἀπλοῦν θὰ πάρουσι καθ' ὃν τρόπον θὰ μάθωμεν εἰς τὸ οἰκτεῖον κεφάλαιον τὸν τραυματίαν καὶ θὰ

τὸ ἐναποθέσουσι ἐπὶ τοῦ φορείου καὶ θὰ ἀρχίσουσι τὸν δρόμον διὰ *κανονικοῦ, μικροῦ καὶ ρυθμικοῦ βήματος*, διότι τὸ ἀκάνονιστον καὶ τὸ γλήγορον βῆμα θὰ κάμῃ τὸν ἄρρωστον νὰ ὑποφέρῃ καὶ νὰ πονῆ. Τέσσαρες πρόσκοποι εἶναι ἀναγκαῖοι διὰ τὴν μεταφορὰν ἐνὸς σοβαροῦ τραυματίου, εἰς τὴν ἀνάγκη καὶ οἱ δύο ἄκομη θὰ διπλασιάσουσι τὰς δυνάμεις των διὰ νὰ φθάσουσι εἰς μέρος ὅπου θὰ ἠμποροῦν νὰ ζητήσουσι βοήθειαν· εἰς τὴν μεγάλην ἀνάγκην καὶ εἰς μόνον ἐὰν εὐρεθῆ θὰ μεταχειρισθῆ τὸν ἑαυτὸν του, ἀντὶ φορείου.

Ἐπὶ τοῦ φορείου θὰ βάλωμεν κάτω ἀπὸ τὸ κεφάλι κάτι τι διὰ νὰ εἶναι ὑψηλότερον, θὰ σκεπάσωμεν τὸν ἄρρωστον, ἐὰν ἠμποροῦμεν, καὶ μὲ προσοχὴν καὶ ρυθμὸν καὶ μικρὸν βῆμα θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν δρόμον· μόλις κουρασθῶμεν, θὰ ἀφήσωμεν κανονικὰ πάντοτε τὸ φορεῖον καταγῆς διὰ νὰ τὸ ἐπαναλάβωμεν ἀργότερα.

Ἐὰν ὅμως δὲν ἔχωμεν εἰς τὴν διάθεσίν μας τοιοῦτον φορεῖον, τότε θὰ κάμωμεν ἐκ τοῦ προχειροῦ κατὰ πολλοὺς τρόπους ἔξ' ὧν οἱ συνειθέστεροι εἶναι οἱ ἑξῆς:

Δύο κοντοὶ παράλληλοι καὶ ἐπ' αὐτῶν δύο ἄλλα ξύλα μικρότερα, ἀλλὰ στερεὰ ἐγκαρσίως βαλμένα ἐπ' αὐτῶν εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἐν νὰ ὑποβαστάξῃ τοὺς ὤμους τοῦ τραυματίου καὶ τὸ ἄλλο τοὺς γλουτοὺς. Μία σκάλια πρόχειρος δύναται κάλλιστα νὰ μεταβληθῆ εἰς φορεῖον καθὼς καὶ μία θύρα ἢ ἕνα παράθυρον.

Οἱ πρόσκοποι διαθέτουσι καὶ κοντοὺς καὶ ἀντίσκηνα, δύο δὲ κοντοὶ καὶ τὸ ἀντίσκηνον κουμβωμένον εἰς τὸ μέσον καὶ ἔμπροσθεν εἶναι ἄριστον φορεῖον.

Ἐν ἑλλείψει ἀντισκήνου δυνάμεθα κάλλιστα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰ σακκάκια ἢ τὰ ἐπανωφόριά μας ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀναστρέψωμεν τὰ μανήκια καὶ δι' αὐτῶν περάσωμεν τοὺς κοντοὺς καὶ τὰ κουμβώσωμεν ἔπειτα.

Ἐνα κοινὸ σακκὶ τρυπημένον εἰς τὰς δύο γωνίας τοῦ βάθους διὰ νὰ περάσωμεν τοὺς κοντοὺς εἶναι ἐπίσης καλὸν φορεῖον.

(Ἀκολουθεῖ)

Μ. ΤΣΑΤΣΑΝΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΠΟΙΑ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΜΙΑΣ ΟΜΑΔΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΣΥΜΠΡΑΤΤΟΥΣΗΣ ΜΕΤΑ ΣΤΡΑΤΟΥ

Μία Όμας προσκόπων δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις εἰμὴ μόνον ὡς σῶμα βοηθητικόν, δηλαδή ὡς σῶμα εἰς τὸ ὁποῖον δύναται κάθε ἀρχηγὸς Σώματος στρατοῦ, νὰ ἐμπιστευθῇ τοιαύτας ὑπηρεσίας, αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ ἦσαν κοπιώδεις ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἀπότην εἰδικὴν ἐξάσκησιν ἣν δυσκόλως ἀπαντᾶ τις εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ.

Εἰς κάθε Όμάδα προσκόπων σύμφωνα με τὸν κανονισμὸν μας δὲν ὑπάρχουν πρόσκοποι ἄνω τῶν 19 ἐτῶν, συνεπῶς εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον νὰ δυνηθοῦν οἱ πρόσκοποι τῶν 12—18 ἐτῶν, νὰ ὑποφέρουν τοὺς κόπους τοῦ στρατιώτου καὶ φέρουν ὄπλισμὸν καὶ ἐξάρτησιν ὅπως αὐτὸς, διότι ἂν τοῦτο ἦτο φυσικῶς δυνατόν ὅλα τὰ Κράτη θὰ ἐθέσπιζον νόμους, διὰ τῶν ὁποίων θὰ προεβλέπετο ἡ ἀπὸ τοῦ 17 ἔτους κατάταξις τῶν νέων εἰς τὸν στρατὸν καὶ ὄχι μόνον δὲν προέβλεψαν εἰς τοῦτο ἀλλὰ καὶ ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ εὐρισκόμενα δὲν ἐκάλεσαν ποτὲ παῖδας 17 ἐτῶν πρὸς ἐξάσκησιν καὶ ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιβάλλωμεν τὸν στρατιωτικὸν κανονισμὸν ἐκστρατείας εἰς προσκοπικὰς Όμάδας οὐδὲ νὰ ἐξιῶμεν αὐτὰς πρὸς στρατιωτικὰ Σώματα. Ἐὰν σήμερον μαζὺ μὲ τὰ προσκοπικὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα τείνουν νὰ διαπλάσσουν τοὺς χαρακτήρας τῶν παιδῶν καὶ νὰ δώσουν στὴ κοινωνίαν πολίτας καλοὺς, διδάσκονται οἱ πρόσκοποι καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὡς μέλλοντες στρατιῶται τῆς Πατρίδος, δὲν πρέπει νὰ νομισθῇ ὅτι ἐπειδὴ διδάσκονται ὅλους τοὺς στρατιωτικὸς κανονισμοὺς δύναται καὶ νὰ τοὺς ἐφαρμόσουν ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ. Οἱ πρόσκοποι ἔχουν ἄλλην ἀποστολὴν σχεδὸν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ στρατιώτου. Εἰς οὐδένα πόλεμον μέχρι σήμερον, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐμφανίσεως τοῦ προσκόπου, προσκοπικὴ Όμας ἔλαβε μέρος εἰς μάχην ὡς συμπαγὲς σῶμα, εἰμὴ μόνον ὡς σῶμα βοηθητικόν, προσφέρον τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του εἰς τὰ Σώματα τοῦ Στρατοῦ.

Ἐπιπλέον, οἱ πρόσκοποι εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Στρατοῦ.

Ἐπιπλέον, οἱ πρόσκοποι εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Στρατοῦ.

Ἐπιπλέον, οἱ πρόσκοποι εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Στρατοῦ.

Ἐπιπλέον, οἱ πρόσκοποι εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Στρατοῦ.

Ἐπιπλέον, οἱ πρόσκοποι εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Στρατοῦ.

Α. ΠΤΕΡΗΣ
ΑΡΧ. 6 ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ)

Ἐλαιον.— Τὸ ἔλαιον τὸ παραγόμενον ἐκ τῆς πίεσεως τῶν καρπῶν τῆς ἐλαίας εἶναι τὸ μόνον συνιστώμενον πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ βουτύρου, ἔχει χρῶμα κίτρινον διαυγές, γλυκεῖαν γεῦσιν καὶ ὀσμὴν, πολυλάκις τὸ καλὸν ἔλαιον ἔχει χρῶμα λευκόν, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ φιλτραρίσματος του

ἢ ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἡλίου εἰς τὰς ἀκτίνας τοῦ ὁποίου τὸ ἐκδέτουν.

Ἐπιπλέον, οἱ πρόσκοποι εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Στρατοῦ.

τὸ Ἰταλικόν, τῆς περιφερείας τῆς Λούκας, ἔξ ἧς καὶ τὸ ὄνομά του, φέρεται εἰς τενεκέδες, καὶ ὡς ἐκ τούτου πρέπει, νὰ ἐξελέγχωμεν τὴν προέλευσίν του καὶ ἰδίως νὰ προσέχωμεν τὴν μάρκαν τοῦ ἐργοστασίου.

Τοῦ ἐλαίου γίνεται μεγάλη χρῆσις παρὰ τοῖς πτωχοῖς, οἵτινες τοιοῦτοτρόπως ἀντικαθιστοῦν τὸ βούτυρον ἕνεκα τῆς σχετικῆς μικρᾶς τιμῆς του.

Τὸ ἔλαιον νοθεύεται συχνὰ διὰ τοῦ **βαμβακελαίου** τὸ ὁποῖον παράγεται ἐκ τῶν σπόρων τοῦ βάμβακος, διὰ διαφόρων δὲ χημικῶν μέσων καθιστοῦν αὐτὸ ἄοσμον καὶ σχεδὸν ἄχρουν, διότι ἄνευ τῆς χημικῆς ταύτης ἐπιδράσεως θὰ εἶχε χροῖμα βαθυκίτρινον καὶ γεῦσιν καὶ ὁσμὴν βαρεῖαν.

Διὰ νὰ ἴδωμεν ἐὰν ἔλαιόν τι εἶναι ἀνόθευτον, θέτωμεν ὀλίγον ἐντὸς μικρᾶς φιάλης καθαρᾶς κατόπιν ἀναταράσσομεν τὸ ἐντὸς αὐτῆς ἔλαιον, ἐὰν μὲν τοῦτο εἶναι καθαρὸν, αἱ διὰ τῆς ἀναταράξεως παραγόμεναι φυσαλίδες ἀμέσως ἐξαφανίζονται, ἐὰν δὲ εἶναι νοθευμένον, τότε μένουσιν ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον. Ἄλλος τρόπος ἐξετάσεως τοῦ ἐλαίου εἶναι ὁ κάτωθι.

Λαμβάνομεν μίαν ὑαλίνην πλάκα, τὴν ὁποῖαν θέτομεν ἐπὶ λευκοῦ χάρτου καὶ στάζομεν ἐπ' αὐτῆς 20 σταγόνας τοῦ ἐξεταστέου ἐλαίου, καὶ ἐπὶ τούτου μίαν σταγόνα θειικοῦ ὀξέος (βιτριόλιον) παρατηροῦμεν τὸν παραγόμενον χρωματισμὸν, ὅστις πρέπει νὰ εἶναι κίτρινωπὸς φθάνων πρὸς τὸν πορτοκαλλιν ἐὰν τὸ ἔλαιον εἶναι καθαρὸν.

Αὔγα.— Τὰ αὔγα τῶν δρνίδων εἶναι τροφή ὠφελιμοτάτη διότι περιέχει πολλὰ θρεπτικὰ συστατικὰ καὶ ἰδίως λεύκωμα πολύ. Τὰ φρέσκα αὔγα διακρίνονται διότι εἰς τὸν ἥλιον εἶνε διαφανῆ ὀλίγον, ἐνῶ τὰ παλαιὰ ἀδιαφανῆ. Ἐκτὸς τούτου ἐὰν ρίψωμεν αὐτὰ εἰς ἕνα δοχεῖον μὲ νερὸ θὰ ἴδωμεν ὅτι τὰ φρέσκα βυθίζονται εἰς τὸ βάθος τοῦ δοχείου, ἐνῶ τὰ παλαιὰ ἐπιπλέουσι.

Ὄσπρια.— Τὰ συνιστώμενα ἐκ τῶν ὀσπρίων ὡς θρεπτικώτερα εἶναι τὸ ρίζι, ἡ φακὴ, τὰ φασόλια, τὰ κουκκία, τὰ ρεβίθια καὶ τὰ μπιζέλια, διότι περιέχουν λεύκωμα καὶ ἄλλας θρεπτικὰς οὐσίας ἰδίως ἡ φακὴ περιέχει καὶ σίδηρον 2 ο/ο.

Ὅσακις ἀγοράζομεν ὀσπρια πρέπει νὰ προσέχωμεν νὰ εἶναι νέας ἐσοδείας, τὰ παλαιὰ ἔχουν τρυπίτσες καὶ φέρουν μέσα μικρὰ ἔντομα.

Διατηρημένα τροφαὶ (conserves)

Εἰς τὴν ἀγορὰν θὰ εὔρωμεν διαφόρους τροφὰς διατηρουμένας ἐντὸς κουτιῶν ἐκ τε-

νεκὲ κατόπιν ἀποστειρώσεως αὐτῶν δηλαδὴ ἀφαιρέσεως τελείως τοῦ ἀέρος καὶ κλεισίματος αὐτῶν ἐντὸς τῶν κουτιῶν ἐκ τενεκέ.

Αἱ ἐντὸς διαφόρων κουτιῶν πωλούμεναι τροφαὶ, εἶναι, διάφορα κρέατα, σαρδέλλες καὶ ἄλλα ψάρια, διάφορα χλωρὰ ὄσπρια καὶ λαχανικὰ καὶ πολλὰ ἄλλα τρόφιμα.

Ἐπειδὴ μᾶς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀνοίξωμεν τὰ κουτιὰ ταῦτα καὶ νὰ δοκιμάζωμεν τὰς ἐντὸς αὐτῶν τροφὰς διὰ τοῦτο πρέπει νὰ προσέχωμεν πάρα πολὺ πρῶτον εἰς τὴν μάρκαν τοῦ καλητέρου ἐργοστασίου περὶ τῆς φήμης τοῦ ὁποῖου εἴμεθα πεπεισμένοι καὶ δεύτερον νὰ παρατηρῶμεν καλῶς τὰ κουτιὰ μὴ τυχὸν εἶναι φουσκωμένα στὰ πλάγια καὶ ἄνω (bombées) τὸ τοιοῦτο συμβαίνει ἐκ τῆς εισδύσεως ἀέρος ἐντὸς τοῦ κουτιοῦ διὰ τινος ὀπῆς· αἱ τροφαὶ αἱ εὐρισκόμεναι εἰς φουσκωμένα κουτιὰ εἶναι χαλασμένα.

Τέλος συνιστῶ θερμῶς εἰς τοὺς Προσκόπους νὰ προσέχουν πολὺ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν διαφόρων τροφίμων των, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ καλὴ ποιότης αὐτῶν ἐπιδρᾷ πολὺ ἐπὶ τῆς ὑγείας αὐτῶν.

Λ. ΠΤΕΡΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ Β ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ

Πρὸ ἡμερῶν ἕξ τσακάλια τῆς 1ης Ὀμάδος, ἐκτελοῦντα διαταγὴν τῆς Ὀμάδος, μετέφεραμεν τὰ διάφορα ὑλικά αὐτῆς ἐπὶ τῆς χειραμάξης μας εἰς Μέξ, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἐκδρομὴ καὶ διανυκτερεύσει.

Ἐνῶ ἐπορευόμεθα, ὀλίγον ἐντεῦθεν τῶν σφαγείων συνηγήσαμεν ἰθαγενῆ ὠθοῦντα τὸ κάρρον του πληρὲς κολοκυνθίων.

Ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ τροχὸς τοῦ κάρρου ἐξέφυγε καὶ ὅλα τὰ κολοκύνθια, ζυγαριά καὶ βάρη, διεσκορπίσθησαν εἰς τὴν ὁδόν. Ὡς πρόσκοποι εἶχομεν καθήκον νὰ τὸν βοηθήσωμεν, καὶ πάρυστα ἐντὸς δευτερολέπτων τινῶν, τροχὸς, κολοκύνθια, ζυγαριά καὶ βάρη ἦσαν εἰς τὴν θέσιν των.

Εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κάρρου συγκεκνημένος μᾶς ἐκύτταξε μὲ τὸ στόμα ἀνοικτόν. Ἡμεῖς δὲ χωρὶς νὰ χάσωμεν καιρὸν ἐξεύχθημεν εἰς τὴν χειράμαξάν μας καὶ ἀνεχωρήσαμεν.

Ὁ μέχρως ἐκείνης τῆς στιγμῆς κεληνῶς πλανόδιος πωλητῆς ἠκούσθη λέγων:

« Βαλλάη, ἱζακάν ἀουλάντ ἄραμα, μὰ κὰνς ἰ ἄμελ ντι » δηλαδὴ « Μὰ τὸν Θεὸν ἐὰν ἦσαν ἀράπηδες δὲν θὰ τὸ ἔκαμαν αὐτό ».

Δ. Π. ΑΛΦΙΕΡΗΣ
ΠΡΟΣΚΟΠ. 1 ΟΜΑΔ. Α.Α.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΣΩΜΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τὰς διημέρους νυκτερινὰς ἐκδρομὰς μας διεδέχθησαν, ἔνεκα τοῦ χειμῶνος, αἱ ἡμερήσιοι τοιαῦται παρὰ τῷ Κήφω Νούσχας, ὅστις δίδει τὰ περισσότερα πλεονεκτήματα διὰ τὰς προσκοπικὰς ἀσκήσεις μας.

Τοιοιουτρόπως ὁ ἥρεμος κήπος μεταβάλλεται καθ' ἑκάστην Κυριακὴν εἰς ἓνα ὠραῖο στρατόπεδο ὅπου οἱ πρόσκοποι μας, εὐθυμοὶ καὶ γεμάτοι ἀπὸ εὐχαρίστησι, ἐπιδίδονται εἰς τὰ προσκοπικὰ τῶν μαθημάτων. Ὁ κόσμος μαζεύεται, στρυνώνεται κοντὰ στὰς αἰθρὰς μας νὰ καμαρώσῃ τὴν ὑπαίθριον αὐτὴν ζωὴν καὶ μαζὺ μ' αὐτὴν νὰ καμαρώσῃ τὰς ἑπτὰ Σημαίας τῶν Ὁμάδων μας ποῦ κυματίζουν ὑπερήφανα σ' ἓνα ξένο ἔδαφος ποῦ ἦταν μιὰ φορὰ δικό μας.

Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν 15 παύοντος μηνός, εἶχαμεν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἄγγλου Ταγματάρχου κ. Cronshaw Διοικητοῦ τοῦ Τάγματος τοῦ Μάνχεστερ ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν του εἰς τὸν Πρόεδρόν μας κ. Ἄντ. Μπενάκη νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ ἰδῇ ἀπὸ κοντὰ πῶς ἐργάζονται οἱ Ἕλληνες πρόσκοποι.

Ὁ κ. Cronshaw εἶναι εἰδικὸς εἰς τὰ προσκοπικὰ ζητήματα διότι ἦτο ὁ Γεν. Ἐφορος καὶ διοργανωτὴς τῶν Προσκόπων τῆς περιφερείας τοῦ Μάνχεστερ.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐφόρου μας, τὸ Σῶμα παρετάθη πρὸς ἐπιθεώρησιν. Ὁ Ἄγγλος Ταγματάρχης ἐκ τῆς ἐπιθεωρησεώς του, ἦτις ὑπῆρξε αὐστηροτάτη εἰς λεπτομερείας, ἔμεινεν ἐνθουσιασμένος, μετὰ ταῦτα τὸ Σῶμα ἐξετέλεσε μερικὸν ἐλιγμὸν καὶ ἀσκήσεις λόχου καὶ τάγματος, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποφαινομένου κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐφόρου. Ἐπειτα οἱ σηματοηλεγραφήματα μας ἀπέστειλαν καὶ παρέλαβον διάφορα τηλεγραφήματα διὰ τοῦ συστήματος Mors καὶ τοῦ διὰ βραχιόνων.

Ὁ κ. Ταγματάρχης ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὰς προόδους τοῦ Σώματός μας, ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του εἰς τὸν κ. Ἄντ. Μπενάκη ὡς καὶ εἰς τὸν κ. Ἀλ. Λ. Μπενάκη, συγχαιρῶν δ' αὐτοὺς διὰ τὴν πρόοδον τῶν Προσκόπων μας εἶπεν, ὅτι ὀλίγα ἐν Ἄγγλῳ Σώματα παραβάλλονται πρὸς τὸ ἰδικόν μας.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ παρουσίασις τῶν Ἀρχηγῶν καὶ Ὑπαρχηγῶν τοῦ Σώματος. Ἐπὶ τοῦ στήθους τῶν περισσοτέρων, βλέπων, τὰς κυανολεύκους ταινίας τῶν μεταλλίων τῶν 2 πολέμων μας, ἠρώτα τι εἶναι καὶ διὰ ποῖον σκοπὸν τὰ φέρουν, ὅταν δὲ ὁ κ. Ἄντ. Μπε-

νάκης ἔδοσεν αὐτῷ τὰς ἀπαιτουμένας ἐξηγήσεις, ὁ Ταγματάρχης σφίγγων καθενὸς τὸ χέρι, τὸν ἠρώτα διὰ τὰς μάχας ποῦ ἔλαβε μέρος καὶ ἐὰν ἐπληγώθη ἢ ὄχι.

Κατόπιν ἐπιθεώρησε τὸν καταυλισμόν μας καὶ ἰδίως παρηκολούθησε μετὰ προσοχῆς τὴν ἀποστολὴν τηλεγραφήματος διὰ μηχανῆς συστήματος Mors κατασκευασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑπαρχ. τῆς 7ης Ὁμάδ. κ. Π. Καμπουροπούλου τὸν ὁποῖον καὶ συνεχάρει. Καθ' ἦν στιγμὴν ἐπιθεώρει τὸν καταυλισμόν μας οἱ πρόσκοποι διαιρεθέντες εἰς δύο Ὁμάδας ἔπαιζαν foot-ball μετὰ τοῦτο δὲ ἐγένετο ἡ λύσις τοῦ καταυλισμοῦ καὶ ἡ ὑποστολὴ τῆς Σημαίας μας τὴν ὁποίαν παρηκολούθησε χαιρετῶν μετὰ τῶν προσελθόντων ἀργότερα συναδέλφων ἀξιωματικῶν.

Τέλος συχαίρων καὶ πάλιν τὸν Πρόεδρον διὰ τὰς προόδους τοῦ Σώματός μας, μᾶς ἀπεχαιρέτισεν ἀφοῦ ὄλον τὸ Σῶμα διῆλθε πρὸ αὐτοῦ ἀντιχαιρετοῦν.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἄνω Ταγματάρχου δὲν ἦτο τυχαία, ἠθέλησε οὕτως νὰ ἰδῇ καὶ ἐξετάσῃ καλῶς κατὰ πόσον οἱ πρόσκοποι μας θὰ ἠδύνατο νὰ προσφέρουν ὠριμένας ὑπηρεσίας εἰς τὸν Στρατὸν τῆς Κατοχῆς ἐὰν θὰ παρίστατο ἀνάγκη, καὶ τοῦτο ὑπενοήθη ὅταν ἠρώτησε τοὺς προσκόπους τῆς 6ης Ὁμάδος ἐὰν ἐπιθυμοῦν νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των. Εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν οἱ πρόσκοποι μας, ἀπήντησαν μὲ ἓνα ναι γεμάτο ἀπὸ ἀπόφασι καὶ περιφάνια γιὰ τὴν τιμὴν ποῦ ἔκαμνον στὸ Ἑλλ. Σῶμα οἱ Ἄγγλοι.

* *

Τὴν προπαρελθοῦσα Τρίτην 17 ἰδίου ὅπως ἀπροόπτως ὁ κ. Cronshaw μᾶς ἐπεσκέφθη στὸ Κέντρο μας γιὰ νὰ ἰδῇ πόσον ἐργαζόμεθα, ὅταν δὲ εἶδεν ὅτι εἰς κάθε αἴθουσα ἠσχολοῦντο οἱ πρόσκοποι μὲ τοὺς Ἀρχηγούς εἰς διάφορα προσκοπ. μαθήματα, δὲν κράτησε πλέον καὶ ἐνθουσιασμένος μᾶς εἶπεν ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἔρχεται νὰ μᾶς βλέπῃ συχνά· καὶ ἀκριβέστατα ἐκράτησε σὰν ἐγγλέζος τὸν λόγον του· τὴν Κυριακὴν μόλις οἱ πρόσκοποι μας ἐκάθησαν νὰ φᾶνε κουρασμένοι ἀλλὰ καὶ εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν νίκην ποῦ κέρδισαν στὸ ἀγώνισμα τοῦ Foot-ball ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴν Ὁμάδα «Itala» τὴν ὁποίαν ἐνίκησαν δύο φορὰς, νὰ καὶ φαίνεται καλπάζων ὁ ἀγαπητὸς πλέον Ταγματάρχης μας ὁ ὁποῖος ἐκάθησε καὶ ἔφαγε μαζὺ μὲ τὸν Πρόεδρόν μας, τὸν κ. Ἀλεξ. Λ. Μπενάκη καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀρχηγούς ἀπὸ τὸ συσσίτιον τῆς 2ας Ὁμάδος ποῦ ἦτο

κρέας με πατάτες και πολύ επιτυχημένες, διότι δὲν ἄφησαν τίποτε στὰ πιάτα.

Μετὰ τὸ φαγητὸ προσεκάλεσε ἀπὸ κάθε Ὀμάδα ἓνα ἐνωμοτάρχην εἰς τοὺς ὁποίους ἐχάρισεν ἀπὸ μία ποδόσφαιρα γιὰ τὴν Ὀμάδα του, οἱ πρόσκοποι μας δὲ δὲν ἐγνώριζαν πῶς νὰ ἐκδηλώσουν τὰς εὐχαριστίας των εἰς τὸν εὐγενῆ Ταγματάρχη διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του.

Ἀργότερον προσῆλθον καὶ ἄλλοι ἀξιωμα-

τικοὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐφωτογράφησαν τοὺς προσκόπους μας, ἐκτελοῦντας διαφόρους ἀσκήσεις, μαζὺ δὲ ἐφωτογραφήθη καὶ ὁ Ταγματάρχης ὅστις μᾶς ἐδήλωσεν ὅτι θὰ στείλει αὐτὰς εἰς τὸν Ἀρχιπρόσκοπον τῆς Ἀγγλίας Στρατηγὸν Βάδεν Πάουελ, μετ' ἐκθέσεως περὶ τῆς ἐργασίας καὶ προόδου τοῦ Σώματός μας.

Λ, ΠΤΕΡΗΣ

ΑΡΧ- 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α

Η ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

«Πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θάνε!»

Αὐτὴ εἶνε ἡ μεγάλη Ἰδέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. αὐτὸ τὸ ὄραϊον τῶν Ἑλλήνων πρόγραμμα.

Ἀπὸ τὴν ἐπαύριον τῆς πτώσεως τῆς βασιλευσῆς τῶν πόλεων, ποτὲ ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ δὲν ἔπαυσε νὰ πιστεύη με πεποιθήσιν εἰς τὴν μέλλουσαν Ἀνάστασιν τοῦ Ἔθνους. Ὁ Ἑλληνισμὸς ἔπεσε, ὑπεδουλώθη, ἀλλ' ἐν τῇ πτώσει του δὲν ἐξηφανίσθη. Καὶ πέρασαν τέσσαρες αἰῶνες κατὰ τοὺς ὁποίους οἱ δοῦλοι Ἑλληνες, ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς μεγάλης αὐτῆς παρηγορητρίας τοῦ Γένους, ἠτοιμάζοντο, καιροφυλακτοῦντες τὴν κατάλληλον στιγμήν ὅπως ἐξεγερθοῦν καὶ διώξουν ἀπὸ τὸ πάτριον ἔδαφος τοὺς βαρβάρους κατακτητὰς. Καὶ ἡ στιγμή αὐτὴ ἔφθασε.

Μὲ αἴγλη ἀνέτειλεν ἡ ἀθάνατος 25 Μαρτίου τοῦ 1821. Ἡ Ἐθνικὴ ψυχὴ ἐκλονίσθη εἰς τὸ σάλπισμα τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος. Ἡ ἐπανάστασις ἐξεράγη ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, παντοῦ ὅπου πονοῦσε Ἑλληνικὴ καρδιά. Ὁ κόσμος ποὺ νόμιζε γιὰ πάντα ἐξαφανισθέντι τὸν Ἑλληνισμὸν, παρέστη ἐκπληκτος πρὸ τοῦ τρομεροῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον ἀνελάμβανε, ἐθαύμασε τὴν ἀνδρείαν μιᾶς φούχτας ἡρώων ἀγωνιζομένων ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος, καὶ τέλος ἐπέβαλε εἰς τὸν κατακτητὴν νὰ ἐλευθερώσῃ μικρὰν γωνίαν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Ἡ ψυχὴ τοῦ Ἑλλήνου, ἡ μεγαλωμένη μετὰ τὰς διηγήσεις τῶν ὑπὲρ πατρίδος θανάτων τόσων ἡρώων, ἡ τραφείσα διὰ τῆς ἐλπίδος, ἀνεκουφίζετο πρὸς στιγμήν μετὰ τὸ γεγονός αὐτό.

Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ἡ ἀνάπτυξις τῆς μικρᾶς αὐτῆς Ἑλληνικῆς γωνίας. Ἡ Ἑλλὰς ἀνεπτύχθη, προώδευσε, ὅσον τῆς τὸ ἐπέτρεπον τὰ στενά τῆς ὄρια.

Ἀλλὰ τ' ἀδελφία μας τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης ἐστέναζον. Ἡ Κρήτη ἐκάπνιζε ἀπὸ τὰς συνεχεῖς ἐπαναστάσεις. Ἡ μικρὰ, καὶ ἡ ἀδύνατος τότε Ἑλλὰς θυμώνει καὶ

ριφοκινδυνεύει ἓναν ἀτυχῆ πόλεμον. Ἦτο τὸ 97!!

Ἀπὸ τότε ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ἐσκέπτετο παρὰ πῶς ν' ἀποπλύνῃ τὴν ἦτταν αὐτῆν. Ἡ Μακεδονία βοήθησε. Νέοι πῆγαν νὰ προστατεύσουν τ' ἀδελφία των καὶ ἔμαθαν παλληκαριὰ καὶ πείσμα. Ἡ εὐκαιρία ἔφθασε. Τὸ 1912 ὑπῆρξε ἡ δόξα τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων. Ἡ Ἑλλὰς ἐπιχειρήσασα δύο ἐνδόξους πολέμους, ἔφερε, χάρις εἰς τὴν ἀνδρείαν τοῦ Βασιλέως, τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, τὸ φῶς τῆς Ἐλευθερίας εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἡπείρου, καὶ τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου. Νέαι δάφναι, τὰ Γενισά, τὸ Μπιζάνι, ἡ Λήμνος, τὸ Κιλκίς, ἡ Τζουμαγιά, προσετέθησαν εἰς τὰς σελίδας τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Καὶ ἀνέδειξεν καὶ πάλιν ἥρωας ἡ Ἑλλὰς, ἡ πηγὴ τοῦ παλληκαρισμοῦ καὶ τῆς ἀνδρείας.

Ἀλλὰ τὸ ἀπολευθερωτικὸν ἔργον τοῦ Λεοντοκάρδου Ἑλληνοῦ Στρατηλάτου διεκόπη. Ἡ Μεγάλῃ Ἰδέα δὲν ἐξεπληρώθη μέχρι τέλους. Πέραν τῶν νέων τῆς ἐλευθέρας Πατρίδος συνόρων ὑπάρχουν ἀκόμη Ἑλληνες οἱ ὁποῖοι στεναῖζον ὑπὸ τὸ βάρος τυραννικοῦ ζυγοῦ. Ἀλλὰ, ἂς μὴ ἀπελπίζονται τὰ ἀλύτρωτα ἀδελφία μας. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει σήμερα στρατὸν ὀργανωμένον, νικητὴν καὶ δοξασμένον βασιλέα ὁ ὁποῖος θὰ ἐκπληρώσῃ μέχρι τέλους τὸ Μέγα Ὀνειρον τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς.

Εὐτυχεῖς ὅσοι θὰ ζήσουν νὰ ἰδοῦν μιὰ μέρα τὸν Ἑλληνα Βασιλέα Στρατηλάτη, ξιφήρη, ὀδηγοῦντα τὸν ἀνίκητον στρατὸν Του Ἐκεῖ ὅπου θ' ἀποπλύνῃ τὴν ἦτταν τῆς 29 Μαΐου 1453, καὶ θὰ ἐκδικηθῇ Ἐκεῖνον, ποῦ ἔπεσε στὴν Πύλη τοῦ Ρωμανοῦ.

Εὐτυχεῖς ὅσοι ζήσουν νὰ ἰδοῦν τὴν κυανόλευκον ἐπάνω στὴν Ἁγίᾳ Σοφίᾳ, εὐτυχέστεροι ὅσοι χύσουν τὸ αἷμά τους γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὸ Μεγάλο Ὀνειρον.

Διὰ τὸν Ἑλληνα ἡ Πατρίς του εἶνε τὸ ἀγιώτερον πρᾶγμα εἰς τὸν κόσμον. Καὶ τὴν Πατρίδα αὐτὴν πρέπει ν' ἀγαπῶμεν μέχρις

αυτοθυσίας, διότι μόνον διὰ τῆς ἀγάπης τῶν παιδιῶν τῆς καὶ ὄχι διὰ τῆς προστασίας τῶν μεγάλων, θὰ προέλθῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος, καὶ θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ Μεγάλῃ Ἰδέα.

Ὁ Πρόσκοπος ἔχει καθήκον νὰ διδάξῃ διὰ τοῦ παραδείγματος τοὺς ἀδιαφοροῦντας διὰ τὴν Πατρίδα τῶν, νὰ ἀγαπῶσι αὐτὴν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο.

Γ. ΚΟΚΚΑΛΗΣ
ΕΠΟΜ. 6 ΟΜΑΔΗΣ Α.Α.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ ΔΙΑ 40 ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ *Πατάτες μὲ κρέας*

Διὰ μίαν ομάδα ἀπὸ 40 προσκόπους ἀναλογοῦν 10 δκ. πατάτες 5 δκ. κρέας.

Κόπτομεν τὸ κρέας εἰς 40 μικρὰ κομμάτια τὰ πλύνομεν καὶ τὰ βάζομεν μέσα σὲ μιὰ μεγάλη κατσαρόλα μὲ 150 δρ. βούτυρο ἐπάνω σὲ σιγανὴ φωτιά διὰ νὰ τσιγαρισθοῦν (δηλ. μισοψηθοῦν) καὶ εὐθὺς ἀρχίζομεν νὰ καθαρίζομεν τὰς πατάτας.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀνακατόνομεν τὸ κρέας διὰ νὰ μὴ καῖ. Ἀφοῦ καθαρισωμεν καλῶς τὰς πατάτας τὰς κόπτομεν εἰς μέτρια κομμάτια καὶ τὰς πλύνομεν καλῶς.

Ὅταν τσιγαρισθῇ τὸ κρέας προσθέτομεν εἰς αὐτὸ ντοματόσαλτσαν τὴν ὁποίαν διαλύομεν πρότερον μὲ ὀλίγο νερὸ καὶ τὸ ἀφίνομεν νὰ βράσῃ καλῶς.

Κατόπιν βάζομεν τὰς πατάτας ρίπτομεν τὸ ἀνάλογον νερὸ, ἄλας, πιπέρι μαῦρο, κανέλλα καὶ τὰ ἀφίνομεν ἐπὶ τῆς φωτιάς διὰ νὰ ψηθοῦν οἱ πατάτες· ἡμίσειαν ὥραν σχεδόν.

Δὲν πρέπει νὰ ἀφίνομεν τὰς πατάτας νὰ ψηθοῦν πολὺ μήτε νὰ τὰς κόπτωμεν πολὺ μικρὰς διότι τότε θὰ λυόσουν.

Μακαρόνια μὲ κυμμά.

Διὰ 40 Προσκόπους ἀναλογοῦν 5 δκ. μακαρόνια, 2 δκ. κυμμάς, 1)2 δκ. τυρὶ τριμμένο καὶ 150 δρ. βούτυρο.

Βάζομεν τὸν κυμμά μὲ τὸ βούτυρο στὴ φωτιά σὲ μιὰ κατσαρόλα νὰ σιγαρισθῇ. Ὅταν τσιγαρισθῇ καλὰ προσθέτομεν ντοματόσαλτσαν καὶ ὀλίγο νερὸ καὶ τὸν ἀφίνομεν νὰ ψηθῇ καλὰ.

Εἰς ἄλλη μεγαλιότερη κατσαρόλα βράζομεν νερὸ ἀρκετὸ διὰ τὰ μακαρόνια τὰ ὁποῖα κόπτομεν εἰς μικρὰ κομμάτια καὶ τὰ ρίπτομεν μέσα στὸ νερὸ ὅταν τοῦτο ἀρχίσῃ νὰ βράζῃ. Ρίπτομεν καὶ 2 ἢ 3 φουχτες ἄλατι ἀφοῦ ψηθοῦν καλὰ τὰ κατεβάζομεν ἀπὸ τὴν φωτιά καὶ χύνομεν ἐπάνω ὀλίγο κρύο νερὸ. Τὰ στραγγίζομεν κατόπιν βράζομεν καὶ τὸ κυμμά μέσα εἰς αὐτὰ καὶ τὰ ἀνακατόνομεν διὰ νὰ διανεμηθῇ ὁ κυμμάς παντοῦ.

Κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ συσσιτίου εἰς κάθε πιάτο βάζομεν καὶ τυρὶ τριμμένο.

Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
ΥΠΕΠΟΜ. ΣΥΣΣΙΤΙΑΡΧΗΣ Ζ'. ΟΜ. Α.Α.

Πρὸ καιροῦ εἰς μίαν συναναστροφὴν ἐγνώρισα ἓνα νέον μὲ τὸν ὁποῖον συνεδέθην αὐτοστιγμὴ μ' αἰσθήματα φιλίας. Τὸ μόνον ἐλάττωμά του ἦτο ὅτι ἐκάπνιζε πολὺ καὶ ἡ ὑγεία του συχνάκις ἔπασχε. Εἰς μάτην ὁ ἱατρὸς ἐπροσπαθοῦσε νὰ τοῦ ἀποδείξῃ τὴν φοβερὰν ἐπιρροὴν τοῦ καπνοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας του. Δι' αὐτὸν πλέον εἶχε καταντήσῃ κυριολεκτικῶς πάθος, καὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸ ἀποφύγῃ. Ἐγὼ τότε δὲν εἶχα τὴν παραμικρὰν ἰδέαν περὶ καπνίσματος, ἤξευρα ὅμως ὅτι καταστρέφει πολὺ τὸ μνημονικὸν καὶ ἀπέφυγα νὰ δοκιμάσῃ τὸν πρὸς ἐμὲ ἀπηγορευμένον καρπὸν.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ φίλου μου τὸν ἠνάγκασαν νὰ μετατεθῇ εἰς τὸ Κάϊρον. Παρηλθὲν ἔτος ὅπου συνηντήθημεν ἕκ νεόν. Ἦτο πλέον πολὺ ἀδύνατος, κίτρινος καὶ ἠναγκαζόμενη νὰ ὀμιλῶ δυνατὰ, διότι ὁ καπνὸς τοῦ ἐκατέστρεψεν τὴν ἀκοήν. Τὸν ἐκύταξα μὲ οἴκτον καὶ τοῦ εἶπα «Δὲν ἐντρέπεσαι» καὶ τὸν ἐλυπήθην καὶ συγχρόνως ἐντρέπομην δι' ἐκεῖνον νὰ καταντᾷ κανεὶς αἰχμάλωτος τοιοῦτων ἔξεων καὶ νὰ μὴν δύναται ν' ἀπαλλαγθῇ ἀπ' αὐτάς. Τοῦ κατέστησα γνωστὸν, ὅτι ἐνεγράφην ὡς πρόσκοπος καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τοῦ ὀμιλήσω περὶ καπνίσματος. Τοῦ εἶπα πόσον ὁ καπνὸς ἐξασθενεῖ τὴν καρδίαν, ἡ ὁποία εἶνε τὸ κυριώτερον ὄργανον τοῦ σώματος, καὶ πόσον τὸ κάπνισμα βλάπτει τὴν ὄρασιν καὶ ὄσφρησιν. Δὲν εἶχα ἀνάγκην νὰ τοῦ ἀναπτύξω περισσότερον τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι αἰσθάνετο ὁ ἴδιος τ' ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἐπέφερεν εἰς τὸν ἐαυτὸν του ὁ καπνός. Κατόπιν θερμῶν παρακλήσεων μοὶ ὑπεσχέθη ὅτι δὲν θὰ καπνίσῃ πλέον. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἐκράτησε τὴν ὑπόσχεσίν του, διότι τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς ποῦ ἔφευγα ἀπὸ τὸ Κάϊρον τὸν συνήντησα μ' ἓνα μεγάλο ποῦρο στὸ στόμα. Ἐθύμωσα πολὺ, καὶ δὲν τὸν ἐχαιρέτησα. Αὐτὸς ὅμως μ' ἠκολούθησεν διότι ἐβλεπεν ὅτι ὁ καλλίτερός του φίλος ἐψυχράνθη μαζί του.

Τοῦ ἐζήτησα πλέον ὡς χάριν, καὶ εἰς ἀντάλλαγμα τῆς φιλίας μου νὰ μοῦ δώσῃ τὸν λόγον του πῶς δὲν θὰ ξανακαπνίσῃ. Ἐδίσταζε πολὺ, μὰ πάρα πολὺ. Εἶχα χάσῃ πλέον ὄλας μου τὰς ἐλπίδας διότι μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἀναχωροῦσα. Ἡ καμπάνα ἐκτύπησε, καὶ τὸ τραῖνο ἐξεκίνησε σιγὰ σιγὰ. Ἐξαφνὰ ἀκούω μία δυνατὴν φωνήν: «Σοῦ ὑπόσχομαι πῶς ποτὲ πλέον δὲν θὰ καπνίσω» καὶ βλέπω ἓνα ποῦρο νὰ πέφτῃ κατὰ γῆς.

Μετὰ πολὺν καιρὸν ὁ φίλος μου μοῦ ἔστειλλε ὡς ἐνθύμιον ἓνα κονδυλοφόρον,

διά να ἐνθυμούμαι ὅτι ἐκράτησε τὴν ὑπό-
σχεσίν του καὶ ἀπηλλάγη αὐτῆς τῆς ἕξεως ἢ
ὅποια ἤμποροῦσε νὰ τὸν καταστήσῃ μίαν
ἡμέραν ἀχρηστον εἰς τὴν κοινωνίαν, κατα-
στρέφουσα τὴν σωματικὴν του δύναμιν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΙΔΗΣ
ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ 4 ΟΜ. Α.Α.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Δὲν βαρέθηκες, καὶ μὲν Ἀλέκο, ποῦ πῆγες
κι' ἔγεινες Πρόσκοπος, μούλεγε προχθὲς
κάποιος φίλος μου.

— Καὶ διατί; τὸν ἠρώτησα.

— Νὰ, μ' ἀπήντησεν, ἔχεις μιὰ μέρα τῆς
ἐβδομάδος γιὰ νὰναπαυθῆς ἀπ' τὴ δουλειά
σου καὶ νὰ διασκεδάσῃς, καὶ σὺ τὴν χάνεις
μὲ τοὺς Πρόσκοπους. Τί σπουδαῖο Σωματεῖο!

Δὲν ἐθύμωσα μὲ τὸν φίλον μου γιὰ τὰ
κानτερά του λόγια, ἀλλὰ τὸν ἐλυπήθηκα γιὰ
τὶς ἰδέες του καὶ ἠθέλησα νὰ τοῦ δώσω
ἓνα καλὸ μάθημα. Καὶ δὲν ξεύρεις, τ' ἀπήν-
τησα, ὅτι ὁ Πρόσκοπος δὲν χάνει τὴν Κυ-
ριακὴν του, ἀλλὰ τὴν κερδίζει καλλίτερον
ἀπὸ κάθε ἄλλον; Χάσιμο μιᾶς ἡμέρας εἰς
ἓνα νέον εἶναι, ὅποταν παρέλθῃ ἐκείνη ἡ
μέρα, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀσχολίας καὶ ἐτοιμα-
σίας διὰ τὸ μέλλον του.

Καὶ μὲ τί τρόπον κερδίζεις τὴν Κυριακὴ
σου; μ' ἐρώτησεν εὐφρονικῶς ὁ ἐπίμονος φίλος
μου. Γυμναζόμενος, τοῦ εἶπον, ἵνα εἶμαι ἐτοι-
μος διὰ τὸ ὑπέρτατον τῶν καθηκόντων, ὅπως
ἐπραττοῦσι προπάτορές μας, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι
κατέστησαν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἀθάνατον.

Ἄλλὰ, μοι λέγει, ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς
κληρώσεώς σου καὶ καταταχθεῖς εἰς τὸν
στρατό, ἔχεις καιρὸ τότε νὰ γυμνασθῆς. Οἱ
προπάτορές μας ἐγυμνάζοντο ἀπὸ μικροὶ,
δὲν ἀντιλέγω, ἀλλὰ τότε ἦσαν ἄλλοι καιροὶ
φίλε μου. Τότε διασκεδάσεις των καὶ θεά-
ματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἦσαν αἱ παλαι-
στραι· τῶρα ὅμως οἱ καιροὶ ἠλλυξαν καὶ
ἡμεῖς ἔχομεν διαφόρων εἰδῶν διασκεδάσεις
νὰ κάμνωμεν καὶ ὄχι ἀπὸ ἰώρα νὰ πηγαί-
νωμεν μόνοι μας νὰ σκλαβωνώμεθα καὶ νὰ
ἐγγραφώμεθα Πρόσκοποι. Κι' αὐτὸ, γιατί;
Γιὰ νὰ μὴ ἔχομεν μιὰ μέρα ἐλευθερίας.

Ἐγέλασα μ' ὅλη μου τὴν καρδιὰ γιὰ τὰ
λόγια του καὶ τοῦ εἶπον: Ἄκουσε φίλε μου·
ὁ Πρόσκοπος δὲν εἶναι σκλάβος, ὅπως τὸν
θεωρεῖς ἐσὺ, ἀλλὰ εἶναι πλεόν ἐλεύθερος ἀπὸ
ἑσένα. Οὐδεὶς τοῦ ἐπιβάλλει νὰ πράξῃ τι,
ἀλλὰ διδάσκειται νὰ πράττῃ τὸ καλὸν καὶ
ἠφέλιμον ἀπ' ἑαυτοῦ καὶ οὕτως ὠφελεῖ τὸν
πλησίον του καὶ τὸν ἑαυτόν του. Συγχρόνως
λοιπὸν τὸ μὲν σῶμα γυμνάζεται καὶ τὴν ψυχὴν του
ἐξευγενίζει, διὰ νὰ γείνη μίαν ἡμέραν καλὸς

καὶ χρηστὸς πολίτης ὠφέλιμος ὄχι μόνον διὰ
τὴν Πατρίδα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν
καὶ τὴν οἰκογένειάν του. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ
εἶδος τῶν διασκεδάσεων, ἄκουσε νὰ σοῦ
διηγηθῶ μίαν ἐκδρομὴν μας εἰς τὸ Μῆξ καὶ
θὰ κρίνεις ποῖος διασκεδάζει καλλίτερα καὶ
ὠφελεῖται συγχρόνως, ἐγὼ ἢ σὺ; ἐσὺ ἢ ἐγώ;

Τὴν ἑσπέραν τῆς 12ης πρὸς τὴν 13ην
τοῦ παρόντος μηνὸς Σαββατόβραδον ἡ πρώτη
ὀμάς τῶν Προσκόπων, εἰς τὴν ὁποίαν εἶμαι
καὶ ἐγὼ, ἐξετέλεσεν νικητηρικὴν ἐκδρομὴν καὶ
πήγαμεν εἰς τὸ Μῆξ ὅπου καὶ διενυκτερεύ-
σαμεν κατασκηνώσαντες ἐπὶ τινῶν ἐκεῖθεν
τῶν λουτρῶν ὑψωμάτων. Τὸ πρῶτ', τὴν 5ην
ῶραν ἐξύπνησα κι' ἐσάλπισα τὸ ἔγερτήριον.
Δὲν φαντάζεσαι τί ὠραία ὁποῦ εἶναι νὰ
κοιμᾶσαι εἰς τὸ ὑπαιθρον καὶ νὰ ξυπνᾷς τὴν
ῶρα ποῦ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καὶ μ' ὅλην τὴν
δύναμιν τῶν πνευμόνων σου ν' ἀναπνέης
ἐκεῖνο τὸ πρωῖνὸ καθαρὸ ἀεράκι. — Ἄφοῦ
λοιπὸν ἠγέρθημεν ὅλοι κι' ἐτοιμασθήκαμε,
τὴν 8ην ῶραν παρετάχθημεν ἐν γραμμῇ καὶ
ὑψώσαμεν τὴν κυανόλευκον τὴν ὁποίαν
ἐχαιρετίσαμεν διὰ τῶν κοντῶν ἐνῶ αἱ σάλπιγ-
γες ἐπαιάνιζον. Μετὰ τὸν χαιρετισμὸν, εἶμεθα
ἐτοιμοὶ διὰ τὴν πρωῖνήν μας ἐκδρομὴν πρὸς
τὸ Μαριούτι, ὅποτε μακρὰν εἰς τὸν ὀρίζοντα
τῆς θαλάσσης διεκρίναμεν ἓν μελάνον ση-
μεῖον. Ἦτο ἀτμόπλοιον, ἀλλὰ δὲν διεκρίνετο
ἀκόμη, μετὰ εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας ἠδυνή-
θημεν νὰ διακρίνωμεν ὅτι ἦτο ἐμπορικὸν
τῆς Ἑταιρίας «Marittima Italiana». Τότε
ἐγὼ διὰ σαλπίσματος ἐχαιρέτισα τὸ πλοῖον
ὅπερ ἀπήντησεν δι' ὀξέως συρίγματος καὶ
ἀμέσως κατόπιν διὰ τῆς σημαίας του, εἰς ἣν
ἀνταπέδωκε τὸν χαιρετισμὸν ἡ Ὀμάς διὰ
τῆς κυανόλευκου μας.

Ἄφοῦ ἐξετελέσαμεν τὸ πρωῖνὸ μας αὐτὸν
περίπατον εἰς τὸν ὁποῖον ἐπήραμεν καὶ με-
ρικὰ μαθήματα φυσιογνωσίας, ἐπεστρέψα-
μεν εἰς τὰς κατασκηνώσεις μας καὶ ἀφοῦ
πρῶτον ἐπήραμεν τὸ θαλάσσιον λουτρό,
ἐφάγαμεν μὲ ἄπληστον ὄρεξιν τὸ γεῦμα τὸ
ὁποῖον εἶχον ἐτοιμάσει οἱ συνάδελφοί μας,
ὁποῦ ἦσαν ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῆς μαγει-
ρικῆς ὑπηρεσίας. Ἐκεῖναι δὲ τὰ μακαρόνια
μου φάνηκαν ὅτι ὠραιότερα δὲν εἶχα φάγει
εἰς τὴν ζωὴ μου.

Τὸ ἀπόγευμα πάλιν ἐξετελέσαμεν ἐπὶ τῶν
ὑψωμάτων τόσον ἐπιτυχῶς στρατιωτικὰ γυμ-
νάσια, ὥστε θὰ μᾶς ἐξήλευον καὶ οἱ πειθαρχι-
κότεροι στρατιῶται. Κατόπιν ὅλοι εὐθυμοὶ
ἐπιστρέψαμεν ἑλαφροὶ καὶ δίχως κόπωση,
γιατὶ, ἡ εὐθυμία τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ κάθε
ἐθυμοτυπία διασκεδάσεως, ὁποῦ μᾶς κάμνει
νὰ αἰσθανώμεθα ὅτι, αὐτὴν τὴν ἡμέραν
τὴν περάσαμεν ἄν λεύθερα πουλιά, μακρὰ
ἀπὸ τὸν θόρυβον τῆς πόλεως καὶ ἀνήκοντες

εις ἡμᾶς αὐτοὺς, δὲν μᾶς παρέχει κόπον. Καὶ ἀφοῦ μαζέψαμεν τὰς ἀποσκευὰς μας, κατήλθαμεν εἰς τὴν πόλιν γεμάτοι ζωὴ καὶ εὐθυμία.

Ἐνῶ σὺ, ἀγαπητὲ, κατ' ἐκείνην τὴν Κυριακὴν, καθὼς μόνος σου μοῦχες διηγηθῆ πρὸ ἡμερῶν, οὐδὲν ἀπήλυσες. Εἶχες σηκωθῆ τὸ πρῶτ' ἀργά, καὶ ἀφοῦ εἰς τὰς δέκα ὥρας κατέβηκες ἀπὸ τὸ σπήτι σου ἐπῆγες στὸν Γιάγκο τὸν πῆρες καὶ πῆγατε εἰς τὸ Μπελβύ, ἀπ' ὅπου ἐπεστρέψατε τὸ μεσημέρι στὰ σπήτια σας γιὰ νὰ φάτε. Ἐπειτα κατέβηκες εἰς τὰς τέσσαρας γιὰ νὰ πάγης στὴν Ἰβραημίαν, ἀπ' ὅπου ἐπέστρεψες τὸ βράδυ δίχως νάσαι εὐχαριστημένος. Δίχως λοιπὸν νὰ σ' ἀναπτύξω περισσοτέρας θεωρίας, θὰ ἔκρινες ἤδη τίς ἐκ τῶν δύο μας εἶναι ὁ πλέον κερδισμένος.

Πρὶν ἀκόμη τελειώσω, ὁ φίλος μου εἶχε κατεβάσει τὰ μάτια του κι' ἐσκέπτετο. Ἐτελείωσα καὶ αὐτὸς ἀκόμη ἐσκέπτετο.

Βεβαίως εὐρίσκειτο πρὸ διλήματος, νὰ προτιμήσῃ τὴν ζωὴν τοῦ Προσκόπου ἢ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἰδέας του; Ἀλλὰ προτίμησε τὸ πρῶτον διότι ἔξαφνα σηκώνεται καὶ κατακόκκινος μοῦ λέγει — Ἄλέκο ἔχεις δίκην, εἶσαι σὺ ὁ κερδιστὸς, ἀλλὰ πολὺ σὲ παρακαλῶ, εἰς τὴν μέλλουσαν ἐκδρομὴν ποῦ θὰ κάμετε νὰ μὲ εἰδοποιήσῃς νὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ εἰς τὸ Μῆξ καὶ ἰδῶ ἐκ τοῦ πλησίον αὐτὰ ποῦ διηγῆσαι. Ἀφοῦ δὲ μ' ἔσφιγξε τὸ χέρι, ἔφυγεν μὲ ὄλους διαφορετικὰς ἰδέας ἀπ' ἐκείνας ὅπου εἶχεν πρὶν περὶ Προσκόπου.

Ἐλπίζω δὲ ὅτι ἀφοῦ παρακολουθήσῃ τὴν μέλλουσαν ἐκδρομὴν μας δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ καταταχθῆ εἰς τὸ Σῶμα μας.

ΑΛ. ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΑΝΕΛΗΣ
ΕΝΟΜΟΤΑΡΧΗΣ ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ 1 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Διατί, ἡρώτα διδάσκαλός τις μικρὸν παιδίον, ἀπηγόρευεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν νὰ φάγουν τὰ μῆλα τοῦ παραδείσου.

Τὸ παιδίον μετὰ μακρὰν σιωπὴν ἀπήντησε:
— Διότι ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ τὰ κάμη κομπόστα.

Ἡ ἄμαξα φθάνει εἰς σημεῖον ὅπου ἡ ὁδὸς εἶνε πολὺ ἀνώμαλος. Ὁ ἄμαξηλάτης κατέρχεται καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀμάξῃ.

— Κύριοι, ἀπὸ δῶ καὶ πέρα μόνον μουλάρια μποροῦν νὰ περιπατήσουν. Πρέπει νὰ καταβῆτε καὶ νὰ πάρετε τὸν δρόμο πεζοί.

Ὁ Σκοπὸς (ἐντὸς φρουρίου ἐν ὥρᾳ νυκτός).

— Τίς εἶ;

Ὁ Ἀξιωματικός. — Ζῶν! ἀνοιξε.

— Τὴν νύκτα δὲν ἀφίνω οὐδὲ ζῶν νὰ μπῆ μέσα.

ΤΟ ΤΙ ΥΠΕΦΕΡΑ

Κάθημαι εἰς ἓναν πάγκον τοῦ κήπου ρεμβάζων.

Ἴδου ὁ Γιώργος μὲ πλησιάζει. Μὲ χαιρετᾷ καὶ κάθηται δίπλα μου.

— Μπά! Ἐκοψες τὰ μαλλιά σου; καὶ μάλιστα πάρα πολὺ χαμηλά. Ἄσχημα ἔκαμες.

— « Ποιὸς σὲ ἐρώτησε ἂν ἔκαμα καλὰ ἢ ἄσχημα ».

Τοῦ ἀπήντησα μὲ ἓνα τρόπον κάπως ἀπότομον.

— Μὲ τὸ παρδὸν συνάδελφε! ἐκφέρω τὴν ἰδέαν μου. Καὶ ξεύρεις τί συμβαίνει... σὲ εἶχα συνηθίσει μὲ χορίστρα καὶ ἔτσι μοῦ φάνηκες ἄγαρμος.

— Ὑπαγε ὀπίσω μου..... θὰ μὲ φέρεις σὲ δύσκολο θέσι, δὲν φτάνει ποῦ μὲ κοροϊδεύεις ἀλλὰ καὶ μὲ ὑβρίζεις;

— Ἐχεις λάθος συνάδελφε γε.....

— Μὰ ἀφοῦ μὲ λέγεις ἄγαρμπο.

Ἄμέσως σηκώθηκα ἢ μᾶλλον τινάχτηκα ἀπὸ τὴν θέσιν μου σὰν νὰ μὲ ἐτίναξε κινὴν μυστηριώδες ἐλατήριο καὶ τὸν ἐκύταξα στὰ μάτια.

— Ἐὰν τὴν θεωρεῖς ὑβρὸν τὴν λέξιν « ἄγαρμος » τότε πέρνω πίσω τὸν λόγον μου. Προσέθεσε ὁ Γιώργος.

Θεωρήσας τὸν ἑαυτὸν μου ἱκανοποιημένον, ἐπανεκάθημαι καὶ ἔξακολουθῶ τὴν ἀναπόλησίν μου.

Καὶ ἄλλο πρόσωπον ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς εἶναι ὁ Παῦλος!

— Γιὰ σας μεγαθήρια τῆς πρώτης,

— Γιὰ σου μικρούλη, ἀπήντησε ὁ Γιώργος.

— Μικρούλης τὸ σαρκίον, μέγας τὴν καρδιά καὶ τὴν φρόνησιν.

— Ἄφησε τίς παλληκαριὰς γιὰτὶ στὰ μεγαθήρια δὲν περνοῦνε αὐτά.

— Μπά βγήκε ἡ μόδα νὰ κουρεύωνται πέρα γιὰ πέρα τὰ μεγαθήρια

— Βλέπω ποῦ μᾶς γένηκες τσιμπούρι... πέρνεις πόδι!

— Ὁ πρόσκοπος εἶναι ὑψηλόφρων δὲν ἔχω ἀνάγκη τῆς παρέας σας.

Καὶ ἀφοῦ ἔκαμε μεταβολὴ ἔφυγε.

Μετ' ὀλίγον γυρίζω καὶ ἐρωτῶ τὸν Γιώργο ἐὰν ἐδιάβασε τὰς ἡμερησίας διαταγὰς.

— Καλὰ ποῦ μοῦ τὸ θύμησες πᾶμε νὰ τὲς διαβάσουμε.

Ἀφίνωμε τὸν κῆπον καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὸ οἶκημα.

Στην ἀρχὴ τοῦ διαδρομῶν μᾶς συναντᾷ ὁ Κώστας.

Ἄρχίζει καὶ φωνάζει.

— Σβῆστε τὰ ἡλεκτρικὰ σβῆστε τὰ ἡλεκτρικὰ ἀφοῦ ἔχωμε ἐδῶ ὀλόκληρον φάρον.

— Ἄφησε τοὺς ἀστεϊσμοὺς Κώστα γιατί ἔχω τὰ νεῦρά μου.

— Ἐγὼ τὸ λέγω γιὰ νὰ γελάσωμε.

— Καλὰ, δὲν πειραίξει.

Παρακάτω ἀνταμώνω κάποιον συνάδελφον.

— Καλησπέρα Χαράλαμπε Χ....

— Καλῶς τον κεκαρμένον.

Τὸν ἀφίνωμεν καὶ προχωροῦμε.

Ἰστάμεθα καὶ διαβάζομεν τὰς διαταγὰς.

Ἀκούω κάποιον νὰ μυρρίζῃ δυνατὰ, γυρῶ καὶ βλέπω πάλι τὸν Κώστα.

— Ὁσφραίνομαι τὸν πέπων, λέγει ὁ Κώστας μὲ τόνον εἰρωνικὸν ἐνῶ ὅλοι οἱ τριγυρινοὶ γελοῦν μὲ τὴν καρδιά τους.

Τοὺς ἀφίνω ἐκεῖ καὶ σπεύδω νὰ φύγω ἀπὸ τὰ πειράγματά των. Ἄλλὰ τὸ τί ἐτροβήξα ἕως ὅτου βγῶ κι' ἀπ' αὐτὴ τὴν πόρτα ἐγὼ μόνος τὸ ξέρω. Ὁ ἕνας ἀπ' ἐδῶ φανάρι, ὁ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ κουρεμένο γίδι, ἄλλος πάλι μὲ τῆς ὑγίης σου καὶ ὁ καθ' ἕνα κᾶτι θὰ εὕρισκε νέον πρωτότυπον, ἐπίκαιρον καὶ ἀγαθὸν συνάμα ἀστεϊσμὸν διὰ νὰ τιμῆσῃ τὴν παμφανώσαν κεφαλὴν μου.

Καὶ ὅμως εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν πάντες οἱ πρόσκοποι ἔκοπιαν τὰ μαλλιά τους ὅπως πράττουσι πῖντες οἱ στρατοὶ τοῦ κόσμου.

N. Π. ΣΤΑΤΗΡΑΣ

ΥΠΕΝΟΜΟΤΑΡΧΗΣ 1 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

1ον. Προσκοπικῶν Βιβλίων

Καταστατικὸν Κανονισμὸς Σώματος Ἑλληνῶν Προσκόπων	Γ.Δ.	5
Ἐγκόλπιον Προσκόπου		7
Ἐγκόλπιον Ἀρχηγοῦ Ὁμάδος		5
Παιδαὶ καὶ Ἀσκήσεις		3
Ἐγχειρίδιον Ἀσκήσεων καὶ Πεζικῶν Γυμνασίων		3
Ὁδηγίαι πρὸς τοὺς Ἀρχηγοὺς Ὁμάδος		3
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Σηματοτηλεγραφικοῦ		0.5
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Σαλπικτικοῦ		0.5
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Ποδηλάτου		0.5

2ον. Ἐντύπων διὰ τὰ Σώματα

Αἰτήσεις Κατατάξεως Προσκόπων, αἱ 200		15
Προκαταρκτικαὶ Γνώσεις μαθητευομένων Προσκόπων, τὰ 100 ἀντίτυπα		20
Ἐντυπα Μαθήματα Σημάτων διὰ Βραχιόνων τὰ 20 ἀντίτυπα		20
Ἐντυπα Μαθημάτων Τηλεγράφου Μόρσ, τὰ 50 ἀντίτυπα		10
Ἀναφοραὶ Ἀρχηγῶν πρὸς τὴν Τοπικὴν Ἐπιτροπὴν, αἱ 50		10
Ἀναφοραὶ Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν αἱ 20		10
Δελτίον Ταυτότητος		0.2
Βιβλίον ἐνοσημῶν		6
Φύλλον ἐνοσημῶν		5
Ἔντυπον τοῦ Σώματος		5
Ἐντυπον Πτυχίου Ἀρχηγοῦ		—
Ἐντυπον Πτυχίου Ὑπαρχηγοῦ		—
Ἐντυπα Πτυχία Δοκίμου Πρ. τὰ 25		10
Ἐντυπα Πτυχία Προσκ. Β' Τάξ. τὰ 25		10
Πρόχειρον Μητρώον ἀρχηγῶν ὁμάδος (ἀδελτον) τὰ 100 φύλλα		10
Φύλλα Μητρώου Ὁμάδος τὰ 25		10

3ον. Ἄλλων Εἰδῶν

Ἀστὴρ (διὰ τοὺς πῖλους) ἕκαστος		0.5
Φοῖνιξ ἕκαστος		1

Ταινία Δοκίμων μὲ τὰς λέξεις «Ἐσο Ἐτοιμος» . . . . . Γ.Δ. 0.7
Ἀστὴρ ἑτησίως ὑπηρεσίας. . . . . » 1

4ον Ἐγκυκλίων

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Αἰγύπτου ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἐπιτροπῶν Αἰγύπτου ἀντίτυπα τῶν ἑξῆς Ἐγκυκλίων αἱ ὁποῖαι ἔχουν δημοσιευθῆ καὶ εἰς τὸ ὄργανον αὐτῆς τὸ «Ἐσο Ἐτοιμος».

Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀθηνῶν

1).	Ἐγκύκλιος 1η	—	Περὶ Χαιρετισμοῦ.
2).	»	2α	— Περὶ Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως τῶν Ὁμάδων.
3).	»	5η	— Διαγωνισμὸς Συλλογῆς Ἐργῶν Φυτῶν.
4).	»	6η	— Διαγωνισμὸς Ἀναβ. Βουνοῦ.
5).	»	7η	— Περιέχουσα διαφ. ὁδηγίας.
6).	»	8η	— Γενικὴ Ἀρχηγία Βασιλέως.
7).	»	9η	— Περιέχουσα διαφ. ὁδηγίας καὶ Κανονισμὸν τελετῆς ὁρκωμοσίας Προσκόπων.
8).	»	10η	— Ὁδηγίαι περὶ ἰδρύσεως ὁμάδων Προσκόπων καὶ ἐνάρξεως κανον. λειτουργίας αὐτῶν.
9).	»	11η	— Ἐπιστολὴ Πρωθυπουργοῦ.
10).	»	12η	— Περὶ τηρήσεως Κανονισμῶν καὶ ἐφαρμογῆς Ἐγκυκλίων.

Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου

11).	Ἐγκύκλιος 1η	—	Περὶ Ὁργανισμοῦ Σωμάτων Ἑλλ. Προσκόπων ἐν Αἰγύπτῳ.
12).	»	2α	— Κανονισμὸς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου.
13).	»	3η	— Κανονισμὸς Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Αἰγύπτου.
14).	»	4η	— Περὶ Κατατάξ. Προσκόπων.
15).	»	5η	— Περὶ Ἀποδόσεως Τιμῶν.
16).	»	6η	— Περὶ Πειθαρχικῆς Ἐξουσίας ἐν τῇ Ὁμάδι.
17).	»	7η	— Βιβλία Ἀρχηγῶν, Ἀπολυτήρια κτλ.

Εἰς πᾶσαν Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς πάντα Ἀρχηγὸν θέλουσι σιαλῆ ἀντίτυπα τῶν ἄνω Ἐγκυκλίων ὅταν τὰ ζητήσωσι.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου
Alexandrie Rue. Rosette 52